UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

1867 1967

13 КВІТНЯ
Число No 15
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
APRIL 13, 1967

Франція принизила Канаду

Канадці вшанували в неділю 50 - ліття битви за Вимі Ридж у лівнічносхідній Франції в першій світовій війні Цей гірський верх здобув канадський корпус у кривавій битві, що тривала кілька днів і коштувала життя 4,700 вояків, не враховуючи поранених.

З Канади виїхали на колишнє боєвище ветерани першої війни і представники військових частин та уряду. Була канадська почесна сотня із 100 вояків така ж сотня британська.

Канада сподівалася, що також буде почесна сотня французького війська. Однак французький уряд відмовився післати почесну сотню свого війська, дарма що канадці проливали кров за Францію. Представником Франції був генерал-майор. Британську королеву репрезентував князь Филип.

Президент де-Ґоль зігнорував канадських ветеранів і сидів того дня в Парижі.

---o---

Повітряний бій між Ізраїлем і Сирією

Ізраїль і Сирія звели з собою найбільший повітряний бій від часу ізраїльсько арабської війни в 1948 році; в тому самому часі боролися танками й артилерією на землі.

Ізраїль сказав, що зістрілив шість сирійських джетовиків близько Ґалилейського моря. Сирія сказала, що бій простягнувся так далеко як Дамаск.

Ізраїль заперечує, що мав втрати в літаках, але сирійці сказали, що зістрілили п'ять ізраїльських літаків і втратили свої чотири літаки. В боях згинуло 70 жидів, сказав представник сирійської армії.

Бій постав з того, хто має управляти ділянку землі на схід від Галилейського моря. До цього часу управляли жиди. Тепер сирійці зголосили претенсії до землі. Сирійці відкрили гарматний вогонь на ізраїльські трактори, що вийшли до праці. Одна й друга сторона післала з тракторами танки, артилерію, мінометн й автоматичну зброю.

Сирія і Ізраїль звернулися зі скаргами до комісії для справ перемир'я в Єрусалимі, а Ізраїль також до Ради Безпеки ОН.

---o---

ДЕ-ҐОЛЬ ПРИЙДЕ В ЛИПНІ ДО КАНАДИ

Президент де-Ґоль прийде на офіційні відвидини до Канади 24 липня, і перше відвідає місто Квебек, а щойно потім Оттаву. З Оттави виїде до Монтреалу, де буде присутній у Французькому дні на Експо 67.

Недавнє засідання верховної управи Братства ім. св. Миколая у Вінніпезі. — Сидять зліва направо: голова Окружної Ради ЛУКЖ у Вінніпегу п-і Віра Бучинська, духовний радний о. Р. Добрянський, голова Братства І. Новосад, Митрополит Кир Максим, радний верховної управи о. Ст. Хабурський і голова епархіяльної управи ЛУКЖ Манітоби п-і А. Козоріз; стоять: І. Зборовський, І. Нестор, Е. Свенціцький, Г. Порохівник, інж. В. Денека, П. Івахів, Т. Мельничук, В. Жаровський, С. Романів, В. Ґолембйовський, В. С. Лукій, В. Василькевич, І. Онисько, М. Співак, І. Козоріз і І. Паркасевич. Звідомлення на 2 сторінці.

ЗАКЛИК ДО ФАРМЕРІВ НЕ КУПУВАТИ НОВІ МАШИНИ

Канадська фармерська юнія наказала фармерам не купувати господарські машини й інше знаряддя, щоб підтримати домагання до уряду, щоб подбав про вищі прибутки для фармерів.

Албертські фармери, які підтримують загально канадську кампанію, погрожують гострішими мірами. Павло Бабій, президент фармерської юнії в Алберті сказав, що він не може гарантувати, що можуть зробити розлючені фармери, якщо бойкот не вдасться.

"Була дискусія, щоб не доставляти на ринок продуктів і виливати молоко на поля" — сказав Бабій. "Бойкот буде тривати, поки фармери не виможуть, щоб чистий прибуток з фарми ішов в парі зі зростом коштів".

Бабій сказав, що юнія вислала своїм 27,000 членам картки, в яких сказала, щоб вичислили речі, які вони мали в пляні купити, та приблизну їх ціну.

Пересічний загальний прибуток з фарми в Алберті є коло $5,000 річно, з чого 50% йде на кошти. В Канаді, минулого року, фармери видали $400.000,000 на фармерські машини і принаймні $100,000,000 на інші речі. В Алберті, говорив Бабій, фармери будуть купувати далі уживані машини й частини від місцевих продавців.

Минулого тижня фармерські організації в Онтеріо, Британській Колюмбії і 18 стейтів у Злучених Державах порішили спільно бойкотувати купівлю нових фармерських машин, авт, троків, кухонь, фриджів та інших твердих речей.

Тяжко передбачити, що фармерський бойкот осягне в ділянці твердої економіки. Бойкот господинь кілька місяців тому не знизив цін поживи, але без сумніву значно сповільнив постійний їх ріст. Подібно, фармерський бойкот є добра річ, бо є протестом, який показує, що непогамовані підвишки цін можуть привести консументів до того, що вони збунтуються. Це осторога, якої фабриканти потребують, час від часу, щоб перешкодити їм підвищувати ціни, скільки їм вдасться.

Фармерський бойкот у Канаді, як можна сподіватися, не дійде до таких крайностей, як у ЗДА, де тисячі ґальонів молока вилито на землю.

---o---

ЛІК НА СЦІП КРОВИ

Професор університету в Колорадо, д-р Курт Кауля сказав на річному з'їзді Американського Хемічного Т-ва, що винайдено усний лік, який зможе усунути "найбільшого убивника людини" — сціп крови, що спричинює серцеві атаки і смерть. Цей синтетичний лік береться устами і він розпускає сціп у жилах.

Лік ще не готовий для лікування людей і досліди над ним відбуваються в лябораторії, однак є оправдана підстава для оптимізму.

---o---

Хотіли убити віцепрезидента ЗДА

Віцепрезидент Злучених Держав Губерт Гомфрі відбув поїздку по Европі, щоб усунути враження, що Злучені Держави стали холодно-обоятні до справ Европи. Однак можна сумніватися, чи відвідини Гомфрі матимуть тривкий наслідок. Европейці дивуються, чи президент Джансон є більш стурбований і зайнятий В'єтнамом і його взаєминами з СССР, ніж старими союзниками в Европі (з яких ЗДА не мають хісна).

Гомфрі зустрівся з демонстрацією комуністів на вулицях Лондону і критикою лівих послів, які питали його, чому ЗДА не припинили повітряних нападів на Північний В'єтнам.

Західнонімецька поліція в Берліні викрила змову скрайніх ворогів Америки й оборонців В'єтконгу та місцевих китайців комуністів, щоб убити Гомфрі. Донесення з Берліну кажуть, що комуністичні змовники мали дістати бомби з китайської амбасади в східному Берліні. Поліція поробила арештування.

Гомфрі приїхав до Берліну в четвер і з крісла західноберлінського мейора промовив до нового міського парляменту. З Берліну виїхав до Бонн.

Віцепрезидент Гомфрі був також у Парижі і в Брюсселі, і всюди комуністи і їх поплечники влаштували проти нього ворожі демонстрації, а в Брюсселі кидали яйцями, помідорами й камінням.

---o---

УРЯД СКАСУЄ ПОДАТОК ВІД ЛІКІВ

Уряд має в пляні скасувати 12-процентовий податок від продажу ліків — сказав у парляменті міністер фінансів Шарп, відповідаючи на запит посла Новлса. Міністер не знає, чи ця справа буде переведена на цій сесії федерального парляемнту, чи на черговій.

Міністер сказав, що ліки повинні б тоді подешевшати.

Жива сесія скінчилася

Чекають, коли пічнеться виборча кампанія в Алберті

У вівторок (11 квітня) скінчилася п'ята сесія албертської леґіслятури після 41 днів засідань. Лефтенант-говернор Ґрент Мекюен затвердив 95 урядових законопроектів, з яких головні є такі:

Законодавство, що дає повноваження увести спосіб розвитку людських ресурсів.

Закон, що створює позицію омбудсмена — перший випадок у Канаді. Омбудсмен має обороняти громадян перед покривдженням, якого вони зазнали б збоку бюрократів.

Закон, що передбачає новий плян здоров'я в Алберті з поширеними користями.

Новий закон про трост компанії, який наказує тіснішу контролю й нагляд над тими фінансовими інституціями.

Поширений і переписаний закон про авта, троки й інші вози та про комунікацію на дорогах.

Багато часу на сесії забрали обвинувачення Г. Туркота, посла з новодемократичної партії, який закинув неправильності міністрові муніципальних справ А. Гукові, і давнішому провінційному скарбникові Е. Гинменові, щоб самим збагатитися. Леґіслятура схвалила внесок уряду, щоб справу віддати для судейського прослідження.

Обширно дебатований новий муніципальний акт відложено до наступної сесії.

НОВІ ВИБОРИ?

В едмонтонських політичних колах висловлено здивування, що прем'єр Меннінґ не розв'язав леґіслятури й не проголосив нових виборів, коли скінчилася сесія. Загальна думка така, що прем'єр проголосить нові вибори цього тижня і вони відбудуться в другій половині червня.

Стан леґіслятури з закінченням сесії був такий: соціял-кредитовців 58, лібералів 3, коаліційний один і НДП один.

---o---

Католицька ієрархія закликає усунути національні конфлікти

Канадські католицькі єпископи, на конференції в Оттаві, порушили справу національних конфліктів у Канаді і звернулися з красномовним закликом до політичних провідників, щоб піднялися понад пристрасті і старалися знайти справедливу розв'язку національних (етнічних) конфліктів.

Єпископи в Листі, виданому з приводу 100-річчя Канади, закликають визбутися ненависти, несправедливости й упередження.

Єпископат уважає головною недугою канадського суспільства глибоке та зростаюче незадоволення серед канадських французів, яке викликує неспокій серед англомовних канадців. Справа вимагає політики, яка висвітлювала б справи об'єктивно.

"Люди мусять зрозуміти правду, що політичні режими і правні структури є засобами, а не ціллю, і тому вони допускають постійні реформи" — сказано в заклику єпископату.

---o---

Виправа до бігуна з перешкодами

Виправа 12 членів до північного бігуна натрапила на непереможні перешкоди. В суботу вони зробили моторовими санками ледве три милі дороги. Терен вкритий суворими льодами на кільканадцять стіп високо. Виправа зробила 200 миль дороги і має перед собою 600 миль до бігуна.

---o---

ВИЩІ МЕДИЧНІ ПРЕМІЇ В АЛБЕРТІ

Д-р Дж. Донован, міністер здоров'я в албертськім уряді сказав, що премії медичного обезпечення в Алберті подорожчають 10%.

Міжнародна пшенична угода

Після 31 липня перестане існувати Міжнародна Пшенична угода з 1962 року, яку визнає 50 країн. Теперішню угоду було продовжено на один рік, але після 31 липня імпортуючі держави не будуть зобов'язані визнавати її. Міжнародна Пшенична Рада затримала на рік тільки адміністративну форму угоди.

Переговори не довели ще до нової угоди. Вона мусить бути заключена найпізніше в половині року, якщо має реґулювати продаж пшениці після 1 серпня.

Велика більшість експортуючих держав незадоволена з дотеперішньої угоди й зажадала максимальної ціни $2.50 за бушель. Теперішня мінімальна ціна є $1.62½, а максимальна $2.02½, в американській валюті. Ціни загально були нижче максимальної. Імпортуючі країни не хочуть чути про вищу ціну і хочуть, щоб теперішню угоду продовжити на один рік. Експортери не погоджуються.

Канадський міністер торгівлі Вінтерс сказав після повороту з конференції, що Канада сподівається дістати коло $2.50 за бушель у новій угоді, але чи зможе дістати, це інша справа.

Совєтська армія над Амуром

Політична ситуація між совєтською Росією і червоним Китаєм змінилася на протязі останніх місяців основно. Погрожування й лайка змінилися у бурхливі, багатотижневі демонстрації перед совєтською амбасадою в Пекіні. Відповіддю на них були так само галасливі демонстрації совєтських робітників перед китайською амбасадою в Москві.

Усе однак вказує на те, що не Китай, але СССР загострив положення на Далекому Сході, перекинувши в околиці середнього Амуру і совєтського Казахстану ряд ударних дивізій.

Ця обава Кремлю за традиційно китайські землі, захоплені впродовж двох століть Росією, звернула на себе увагу Пекіну і китайський генеральний штаб поробив такі ж кроки, як його колеґи в Кремлі.

Нема сумніву, що на 4000-милевім кордоні між Китаєм і Росією, і на 1,200-милевім кордоні між Китаєм і Зовнішньою Монголією тепер стоять добірні дивізії двох найбільших азійських потуг. Кореспонденти японської преси подають, що прикордонні патрулі, що стоять проти себе, виявляють взаємну ворожість.

В китайському арсеналі атомної зброї тепер є від 30 до 50 бомб. Є там бомби атомні і термоядерні, причому їх деструктивна сила вистачить, щоб знищити всі промислові осередки СССР.

Очевидно, що до виконання такого першого вирішального нападу Китай потребує ще трансконтинентальних ракет, які ті ядерні ладунки переносять, і тому не треба дивуватись, що китайські експерти так докладно досліджували совєтські ракети, які їхали через Китай до В'єтнаму.

Мао міг би почати війну з СССР під гаслом "вітчизняної війни". Вона буде вестися проти 700 мільйонів голодних, здесперованих китайців. Була б то війна за "обітовану землю" Сибір, по думці стратегічної ідеї Мао.

Тепер обидві сторони бояться збройного конфлікту. Зокрема Китай, який міг би відважитись на війну за яких 15 - 20 років, коли прийде до сили. Для Росії війна була б кататсрофою.

Зате вони ведуть на велику скалю акцію інфільтрації території противника. І так Пекін пробує мобілізувати проти Росії монгольські меншини, по обох сторонах Байкальського озера, магометанські і туркестанські націоналістичні групи в совєтськім Туркестані. Обіцяв їм автономію і звільнення від совєтського колоніялізму.

Вода на ріці Мисисипі, ЗДА, піднялася на 15½ стопи понад нормальний рівень і залила фарми з низько положеними оселями, як ця на знимці. Ще трохи — і може прийти ґрізна повінь.

Коротки вістки

* **Комітет** квебекської леґіслятури порекомендував, щоб провінція Квебек видавала свої власні візи і папери громадянства. Це тому, щоб Квебек міг виконувати деяку контролю над іміґрацією і збільшив доплив франкомовних іміґрантів і професіоналістів.

* **Манітобська** леґіслятура дала згоду на далекосяглі зміни в лікернім законі, між іншим, щоб мешканці провінції могли виробляти власне пиво й вино для домашнього споживання.

* **Від двох місяців** СССР збільшив воєнну допомогу для комуністичного Північного В'єтнаму до тієї міри, що одеський порт над Чорним Морем є перевантажений ладуванням матеріялів.

* **В повітряних** нападах, що почалися 1965 року, зістрілено над Північним В'єтнамом 500 американських літаків загальної вартости одного більйона долярів.

* **Дослідники** в Тексасі і Пенсилвенії сказали, що пороблено поважні успіхи в лікуванні рака крови (люкемії).

* **Федеральний** уряд почав новий фіскальний рік від 1 квітня великим недобором в старому бюджетовому році, в сумі $470,000,000.

* **В Москві** помер маршал Родіон Малиновський, міністер оборони. Хворів на рака.

* **Фабрика** в Дітройті відкликала 12,600 авт марки Корзерс, бо мали вадливі керівниці.

* **В Амстердамі** (Голляндії) 120 моряків наскочили на 50 бітників, побили їх і обстригли їх довге волосся. Утішені мешканці закидали моряків дарунками — бочками пива, цигарами, тощо.

* **В Оттаві** говорять, що федеральний кабінет збагатиться окремим міністерством будови домів і міських справ.

* **Комуністична** партія СССР заповіла, що совєтські збройні сили будуть підчинені гострішій політичній контролі. Міністром війни на місце померлого маршала Малиновського стане цивільний член партії.

* **Південний В'єтнам** запропонував комуністам 24-годинне перемир'я для вшанування річниці народження Будди 23 травня.

* **В Едмонтоні** буде викінчено у вересні 150 університетських апартаментних мешкань для одружених студентів.

* **Саскачеванські** фармери дістали коло $1,000,000,000 готівкою за свої продукти 1966 р.

---o---

З політичного гумору

Федеральний консервативний посол Петрик Новлен каже, що він продумав новий сентеніяльний танець, який назвав "Пірсон полька".

Посол сказав на номінаційній конвенції в торонтській окрузі Йорк Савт, що такий танець прийшов йому на думку, приглядаючись збентеженій поведінці провідника ліберальної партії.

З Пірсоном, сказав він, є так: "Один крок уперед, два кроки правобіч, один крок назад", або — "заяву, яку він зробив сьогодні, відложив завтра і третього дня заперечив".

Дають «морґеджі» церквам

НАРАДА ПРОВОДУ БРАТСТВА ІМ. СВ. МИКОЛАЯ

На нараді у Вінніпезі ми обговорили багато питань, зробили конкретні рішення для дальшої розбудови Братства ім. св. Миколая. Припускаю, що священики і проводи наших парафій привітають таку вістку: наші церкви можуть одержати «морґеджі» від Братства, — сказав «УВістям» п. Григорій Порохівник, який брав участь у вінніпезькій нараді.

На закінчення ділового року члени верховної управи, контрольної комісії і радні мали пленарну нараду. З-поза Вінніпеґу прибули п. Г. Порохівник з Едмонтонської єпархії, о. С. Хабурський і п. П. Івахів з Торонтської єпархії.

Нарада була присвячена дискусії над минулорічною працею і пляновї праці на цей рік. Братство ім св. Миколая — сказав голова верховної управи п. Ів. Новосад — може і має виконати поважну господарську фукцію серед нашої спільноти в Канаді. Братство має для цього великі можливості, діючи серед сотень тисяч вірних Української Католицької Церкви в Канаді. Сповняючи службу з ділянці життєвого забезпечення. Братство дає своїм членам майже всі роди наймодерніших поліс, а низькі членські вкладки (премії) видержують конкуренцію з найбільшими життєво-забезпечевими компаніями в Канаді. Ці дані — сказав він — дають повну запоруку розвитку Братства.

Звіти склали: фінансовий секретар п. І. Зборовський, головний організатор п. І. Паркасевич і радні головної управи з окремих єпархій: о. С. Хабурський, п. П. Івахів і п. Г. Порохівник.

Секретар п. С. Романів інформував про справу консолідації статуту. Проєкт статуту, що його зпрацюють С. Романів, І. Новосад, В. Жаровський, Г. Порохівник і П. Івахів, буде поданий на розгляд учасникам найближчого з'їзду Братства.

В. Жаровський, скарбник головної управи, подав аналізу балянсів Братства протягом минулих п'ятьох років. Ми пішли вперед, сказав він, та цим не треба задовольнятись.

В наших руках — талант, який маємо помножувати, — говорив о. Р. Добрянський, закликаючи до розбудови Братства в кожній парафії.

На вінніпезькій нараді вирішено зробити деякі зміни в адміністрації й організації Братства. В централі Братства буде управитель для керування діловими справами. Управителем призначено п. С. Романова, секретаря управи. Фінансові справи вестиме далі п. Ів. Зборовський, а організаційні — п. І. Паркасевич.

У Торонті буде створене окреме бюро Братства ім. св. Миколая. Керівник бюра п. П. Івахів буде представником Братства на всю Торонтську єпархію. Уповажнено п. Г. Порохівника підготовляти створення такого ж осередку в Едмонтонській єпархії. Такий плян є і для Саскатунської єпархії.

Увечері, після наради, в мотор-готелі «Лінкон» була вечеря. Крім учасників наради, гістьми були Преосвященніший Митрополит Максим та голови єпархіяльних і окружних управ українських католицьких організацій, а саме п-і А. Козоріз, п-і В. Бучинська, пп. В. Денека, І. Нестор, Е. Сінціцький і В. С. Лукій, Митрополит Максим, що є почесним головою Братства ім. св. Миколая, мав слово, в якому підкреслив заслуги Братства для нашої спільноти й Церкви та закликав, у рамах зроблених плянів, до дальшої праці, щоб у всіх наших єпархіях були сильні осередки Братства.

Мені здається, — сказав «УВістям» п. Г. Порохівник, — що недавня нарада була корисна. Головна річ у тому, щоб усі ми зрозуміли, які великі користі всім нам принесла б дальша розбудова Братства. Дотепер Братство дало 10,000 дол. на старечий дім у Вінніпезі, 5,000 на колеґію в Роблині, 1,000 на колеґію оо. василіян у Торонті. Братство дало ще й інші значні пожертви нашим науковим і громадським установам. Напр., на Шевченківську фундацію дано 1,000 дол.

Вже тепер наші парафії можуть одержати «морґеджі» в Братстві.

Майно Братства на цей час — понад мільйон долярів. Це рішуче замало. Якщо за підтримкою духовенства і провідних членів церковних громад нам удасться куди ширше розбудувати Братство, то це буде не тільки досягненням самого Братства, а передусім великим здобутком усієї нашої спільноти, — сказав він.

ОРИҐІНАЛЬНА ІМПРЕЗА ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ДОБРА ВОЛЯ»

КОНКУРС ПИСАНОК ВИКЛИКАЄ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

Конкурс на найкращу писанку, організований другим відділом катедральної «Доброї волі», викликав широке зацікавлення. До Едмонтону прислано 79 писанок з різних місцевостей Алберти, Саскачевану, Манітоби й Онтаріо. Були теж писанки із ЗДА (Мінеаполіс). Наймолодшою учасницею конкурсу була 13-річна Патрикія Заляська з Дервенту, Алта.

Оціночне жюрі (пані: М. Малько, Р. Скакун і С. Тарнавська) вирізнило 15 кращих писанок з-поміж 79. Перша нагорода (50 дол.): п-і Н. Павлюк, Ту Гилс, Алта; друга нагорода (40 дол.): п-і Ольга Віднисвська, Едмонтон; третя нагорода (30 дол.): п-і Наталія Лупул, Едмонтон; четверта нагорода (20 дол.): Я. Єлів, Торонто; п'ята нагорода (10 дол.): п-і Ш. Бучій, Гілберт Плейнс, Ман.

Десять нагород, по 5 дол. кожна, одержали: п-і Доротея Головата, Едмонтон; п-і Анна Мекдоналд (Гонтарик), Едмонтон; Богдан Гонтарик, Едмонтон; п-і Маргарита Тимчук, Вайта, Ман.; п-і Йосифа Нагайовська, Веґревил, Алта; Соня Сесюк, Згода, Ман.; п-і Анна Омельчук, Едмонтон; Мирослав Куць, Едмонтон; С. Гереґа, Гаєс, Саск.; п-і Олена Рихлій, Мінеаполіс, Мінн., ЗДА.

Члени жюрі не знали прізвищ учасниць конкурсу; оцінювали писанки, позначені числами.

Минулої неділі з УНДомі в Едмонтоні була виставка писанок, експонатів народного мистецтва музею ЛУКЖ і вишивок, зроблених учасницями курсу вишивання «Доброї волі».

На чайному прийнятті було 400 гостей, які оглядали оригінальну виставку. Конкурс писанок влаштовано за допомогою п. Івана Негдалюка з «Carling Breweries» в Едмонтоні.

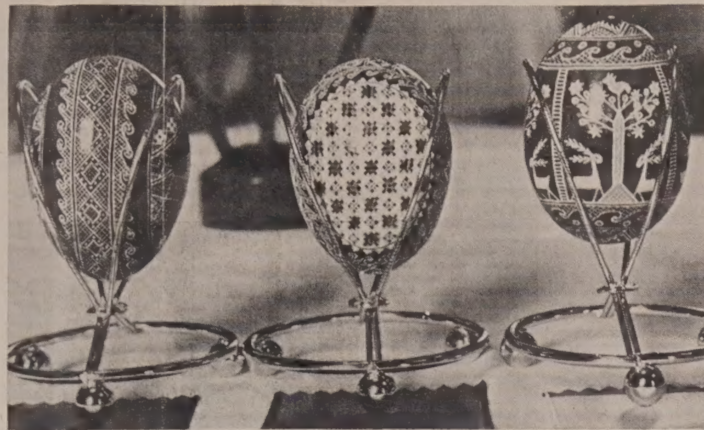

Серед 79 писанок на конкурсі «Доброї волі» ці три визнано за найкращі: перша нагорода — писанка (всередині) п-і Н. Павлюк з Ту Гилс, Алта; друга нагорода — писанка (зліва) — п-і Ольги Віднисвської з Едмонтону; третя нагорода (справа) — п-і Наталі Лупул з Едмонтону.
Фото: «Едмонтон Джорнал»

Господинями імпрези були п-ні: Катруся Чічак, Віра Боцюрків, Анна Костюк; гостей вітали: о. В. Волошин — духовний асистент і Лілія Осташевська — голова II відділу «Доброї волі». Реєстр гостей вели пані: Марія Поренчук і Оля Стельмах.

Виставкою писанок займалися пані: Геня Боднар, Лілія Осташевська; виставкою музейних експонатів — п-і Надія Цинцар; розигрою — пані: Анна Федина, Луїза Ендрюз.

Чай налили пані: міністер Етел Вілсон, Оля Федак, Ірина Павликовська, Галя Салевич, радна Юна Еванз, Єлисавета Остоловська, Катерина Петецька, Анна Прийма, д-р Марія Якимечко, Антоніна Кучер, Степанія Тарнавська, Вікторія Мартинюк, Михайлина Малько, Рахиля Скакун, Розалія Фарина, Рома Пристаєцька.

Нагороди у розгрі виграли: «крокодил»—п. Василь Мусійовський, Едмонтон; вишиваний обрусок — Максим Піх, Едмонтон; вишивана подушка — Ярослав Іванусів, Едмонтон; ваза — Дона Берч, Бетлфорд, Саск.; дві гачковані серветки — Василь Грудецький; нагорода входу: п-і Марія Голинська.

Вінніпезький промовець у Калґарі

Калґарський Клюб українських професіоналістів і підприємців організує весняний бенкет і баль. На промовця запрошено вінніпезького суддю І. Соломона. Він говоритиме на тему «Вклад українців у розбудову Канади».

Імпреза відбудеться в суботу, 6 травня, в готелі «Вестгейт».

Їдьте до Канади, замість до В'єтнаму,

ЗАКЛИКАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

У Віндзорському університеті створився студентський комітет допомоги студентам університетів стейту Мічіґен, яких тепер беруть до армії. Канадський комітет — за повідомленням торонтських газет — збирає гроші на інформаційні оголошення в американських студентських газетах, закликаючи до Канади тих американських студентів, які не бажають воювати у В'єтнамі.

Студент Еммет Гарті, колишній мешканець стейту Мічіґен, заявив, що він створить комітет, який буде переконувати канадців не приймати американських утікачів. Американські студенти, — каже він, — ніколи не будуть «добрими канадськими громадянами».

«Якщо вони хочуть утікати, хай їдуть у комуністичну країну, а не в Канаду».

ОЗНАКА УСЛУГИ

Ваш збіжевий елеватор Алберта Песифік є місцем, де купувати
- Хемікалії
- Прилад до вантаження
- Шпаґати Брентфорд
- Шпихлірі на збіжжя
- Скроплювачі піль Голден Арров
- Тарпавліни

"ВАШ ФАРМЕРСЬКИЙ ЦЕНТР ДЛЯ УСЛУГ ФАРМИ"

Зверніться до нашого Agro-Service Dept. за технічною порадою у фармерських потребах. 23.

ALBERTA PACIFIC GRAIN LTD.
SERVING ALBERTA PRODUCERS WITH OVER 300 COUNTRY ELEVATORS

ЇДЕТЕ ДОДОМУ?

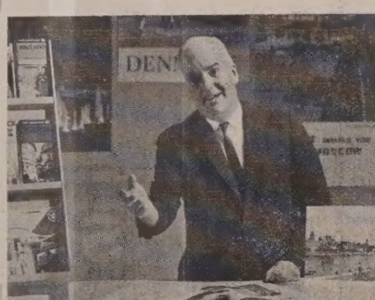

Ваш аґент улегшить вам відвідини вашої батьківщини.

Постарайтеся в цьому році переживати ще раз зберігані як дорогоцінний скарб ваші спомини минулого... побачити місця й людей, які вам так дорогі.. переконатися самим, скільки Европи залишилося у вашому серці. Верніться ще раз крізь час до місця свого народження... на сільський майдан, до старої школи та до всіх інших місць вашого минулого. Відвідайте давніх приятелів. Чому ж не відвідати своєї батьківщини? Ваш агент може це зробити так легко, поробивши всі заходи, заки ви виїдете. Він знає Европу, знає вашу батьківщину і він найліпше порадить вам щодо подорожі. Він може зарезервувати вам місце на літаку Ейр Кенада з будь-якого місця в Канаді, і вислати вас у дорогу до Европи, коли захочете. А коли їдете на літаку Ейр Кенада, ви їдете — своєю власною КАНАДСЬКОЮ лінією — вздовж шляху Кленового Листка!

Джетовиком до котрого-небудь з дев'яти головних місць Ейр Кенада в Европі: Франкфурту, Копенгаґен, Москви*, Лондону**, Парижу, Ґлесгов**, Шеннон, Відня, або Цюріху. А якщо схочете, летіть до місця вашої кінцевої мети вигідними полученими лініями.

ЗВЕРНІТЬСЯ СКОРО ДО СВОГО АҐЕНТА ПОДОРОЖІ...

ВІДВІДАЙТЕ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ СЬОГО РОКУ.

AIR CANADA

з більше місць у Канаді до більше місць в Европі ніж якоюсь іншою повітряною лінією.

** літак BOAC
* літак Aeroflot

За ширмою

Сучасний роман (57)
Бориса АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Стенувся, мов хтось покликав його, — у вагоні вже розвиднілося і де-не-де почали прокидатися пасажири. Плакала спросонку за стіною дитина, хтось пройшов у кінець з рушником і зубною щіткою, пробігла через вагон провідниця, та не це збудило його, а — материн погляд. Голова матері була тепер повернута набік, і очі дивились на нього. Це через те, мабуть, і здалося, що хтось покликав його. Він притьмом устав і кинувся до матері.

— Що тобі, мамо? — тремтячим голосом спитав він, чуючи, що зараз саме і надходить те, чого він сподівався всю ніч і чого так не хотілося йому дочекатися.

Посинілі вуста матері заворушились і двічі трохи розтулилися. Чи то йому почулося, чи справді мати хотіла щось сказати, але не могла вже вимовити, — напружений слух Олександра Івановича вхопив тільки частину слова — якесь «пере...»

— Перевернути? — спитав він і нахилив до материних уст вухо.. Та на відповідь почувся лише протяжний звук:

— С-с-с...

— Перестелити? — спитав, повернувшись до лиця матері, і йому привидівся в напівзаплющених материних очах вираз досади й туги.

— Переяслав? — майже кричма спитав він, і повіки матері тихо склепилися.

«Вона марить тим Переяславом...» — подумав Олександер Іванович і поквапливо, щоб мати встигла ще почути, голосно сказав: — Я одвезу мамо.

Але мати більше вже не відгукнулась.

Вгорі прокинувся і одразу ж зіскочив додолу Ходжаєв.

— Уже ранок? — здивувався він, глянувши у вікно, де ось-ось мало блиснути сонячне проміння. — Ну чого ж ви не збудили мене? — сердито насупився на Олександра Івановича Ходжаєв. — Вам треба було самому поспати, набратися сил, а ви... — Він глянув через плече Олександра Івановича, який мовчки стояв до нього спиною, затуляючи собою обличчя матері, і притишено спитав: —Як там?..

Та коли побачив нерухомі сині губи й восково-сіру руку, що безвладно звисала з простирадла, він зрозумів, що питати, мабуть, уже не варто було. Однак він підняв цю руку і не одразу все ж намацав ще тонкий, як ниточка, ледве відчутний пульс.

«Агонія», — сам собі констатував у думці Ходжаєв і обережно поклав кощаву руку на постіль.

Та перед самим Ташкентом у матері ще раз розплющилися очі. Все, що було в ній ще живого, напружилось, груди й рот конвульсійно здригнулись, і очі широко розкрилися. Чужі й холодні, вони не помічали вже ні сина, ні синового начальника, а віддалено втокмились у якусь цятку коло вентилятора на стелі і там спинились враженим поглядом. Наче мати побачила й зрозуміла там щось таке, чого не могли бачити й розуміти інші живі люди...

...Те, що внесли на ношах санітари в залізничний медпункт у Ташкенті, було щось інше, а не мати, і Олександер Іванович одвів від нього червоні від нічниць очі. Він тоскно дивився крізь широке вікно на спорожнілий, сумний тепер поїзд, яким він їхав до Ташкента з матір'ю, і йому шкода стало, коли поїзд помалу посунув назад у парк..

Хто зна, скільки ще стояв би так і дивився у вікно Олександер Іванович, нічого не бачачи, та з-заду підійшов Ходжаєв і тихо спитав:

— Де ви хочете поховати?

Олександер Іванович здивовано обернувся, не зовсім розуміючи запитання:

Як — де? В Переяславі. — Він знизав плечима і безпорадно розвів руками. — Де ж іще? Тільки в Переяславі...

Ходжаєв уважно подивився на змарніле, постаріле за одну ніч на кілька років обличчя, і йому було невтямки — чи каже лікар Постоловський про якийсь Переяслав свідомо, чи він стерявся з горя. Проте, коли трохи згодом Ходжаєв навмисне спитав, яка це буде кінцева станція і до якої залізниці вона належить, Олександер Іванович цілком розсудливо відповів:

— Станція зветься так само — Переяслав, Південної залізниці, але до міста треба ще кілометрів двадцять п'ять — автотранспортом.

Тоді Ходжаєв узяв його за лікоть, злегка потиснув і тихо, але твердо пообіцяв:

— Я все зроблю. Не турбуйтесь.

І він зробив усе. В другій половині наступного дня приніс до готелю, де вони переночували, квитки на поїзд і багажну квитанцію на оцинковану труну з тілом матері. Передаючи Олександрові Івановичу заплату та відпусткові, Ходжаєв запропонував позичити ще й від себе кілька сот карбованців на всякий випадок.

ТОРОНТСЬКИЙ ХОР «ПРОМЕТЕЙ» ПІД КЕРУВАННЯМ В. КАРДАША

Вісті з Едмонтону

Торонтський хор «Прометей» дасть концерт

(і. ш.) Торонтський чоловічий хор «Прометей» під керуванням п. Василя Кардаша у неділю, 16 квітня, о 8 год. веч. уперше виступить з концертом в Едмонтоні. Концерт буде в новій авдиторії парафії св. Василія, 10819 - 71 авеню.

«Прометей» співатиме теж у Форт Вільямі й Вінніпезі. З хором приїздить теж танцювальний ансамбль «Верховинці» під керівництвом п. Ярослава Клуня.

Концертовим турне «Прометей» відзначає 100-річчя Канади.

Хор «Прометей», зорганізований восени 1948 р. при Осередку СУМ в Торонті, вважають за найкращий на цю пору український хор у Канаді. Засновником і першим диригентом хору був п. Зенон Гнопко. Потім диригентами були проф. Лев Туркевич, п. Юрій Головко і п. Степан Гумінілович. Від січня 1965 р. диригентом хору є мгр Василь Кардаш.

Хор «Прометей», хоч субсидійований торонтським осередком СУМ, є на послугах усього українського громадянства. Він брав участь у багатьох національних і церковних торжествах та етнічних фестивалях на «Кенедіси Нешенел Ексібішен»; виступав у радіо і на телевізії, виконував фрагменти з українських опер («Купало», «Утоплена»); дав великий симфонічний концерт у «Мессі Голл» 1959 року. Крім цього, влаштував ряд самостійних концертів у більших містах Канади і ЗДА.

Ось декілька висловів музичних критиків про недавні виступи хору «Прометей» у Чікаго, Філядельфії та Ню Йорку. «Шікаго твердило, що концерт цей був таки найкращим з усіх, що його чуло. Це справді зразок для хоріз та диригентів у розвиванні музичних думок, колоризуванні звуком та надаванні багатого музичного змісту для пісень» (Мирон Федорів, «Свобода», 9 липня 1966).

«По вислуханні цих двох найбільш вартісних частин вечора було ясним, що маємо до діла із дуже добрим ансамблем (понад 50 співаків), знаменито вишколеним, що має прекрасного диригента, який знає, чого хоче і який може витягати навіть із не суто професійного складу хору максимальні і при тому зовсім не дешеві ефекти» (Богдан Перфецький, «Америка» 19 жовтня 1966 р.).

«Ми зовсім погоджуємось із твердженням п. М. Федорова з Шікаго, що під сучасну пору це — наш найкращий хор на еміграції» (Т. Терен-Юськів, «Свобода», 2 листопада 1966).

Диригент хору В. Кардаш, закінчивши в 1938-39 рр. курс диригентури, проїздив хор та духову орхестру в Підгастчині, здобуваючи 1940 року перше місце. У воєнні роки був політичним в'язнем німецьких тюрем і концтаборів. Вийшовши на волю, продовжував музичні студії в Мюнхені, де водночас вів хор Апостольської візитатури та чоловічий хор Української Студентської Громади.

У Канаді керував українськими хорами у Ванкувері й Вінніпезі. 1964 року закінчив студії в Монтреальському університеті, здобуваючи науковий ступінь М. А.

Мгр В. Кардаш є автором декількох хорових творів; аранжував низку народних та революційно-повстанських пісень.

Солістами в хорі «Прометей» є тепер пп. Ю. Хомин, В. Драбик, М. Лещишин — тенори; А. Дербіш, А. Сорока, С. Гарасовський, М. Галюк — баритони; І. Пирожак та С. Кривенький — баси.

Українська громада Едмонтону й околиці має тепер нагоду вперше послухати співу «Прометей» і побачити торонтських танцюристів. Організатори концерту сподіваються численної участи.

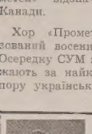

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку. Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладними інформаціями звертіться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE World Travel Service Ltd.

Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374 (formerly Westmount Travel Service)

БІБЛІОТЕКА УНДому в Едмонтоні відкрита щосереди від 7 до 9 год. веч.

СТВОРИТИ ШЕВЧЕНКІВСЬКУ ФУНДАЦІЮ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЕДМОНТОНСЬКОГО ВІДДІЛУ КУК

Найважливіше наше завдання тепер — зібрати мільйон долярів на Шевченківську фундацію. Це завдання всіх нас, з тому й українців Едмонтону, сказав голова відділу КУК п. Петро Саварин. На Едмонтон — сказав він — призначена сума 150,000 долярів. «Якщо цю фундацію справді хочемо створити, то її не створимо дрібними пожертвами».

Адв. П. Саварин та інші члени управи відділу КУК звітували на загальних зборах, що відбулися в будинку УНО 5 квітня. Нову управу вибрано в такому складі: адв. П. Саварин — попередній голова, адв. Р. Дзеник — голова, адв. Я. Росляк — 1-ий заступник, інж. Б. Рудик — 2-ий заступник; адв. І. Дікур — з-ій заступник; Роман Осташевський — секретар, Богдан Мельничук — скарбник; контрольна комісія: д-р М. Снігурович, М. Суховерський, Б. Фербей.

На зборах головував п. Г. Якимечко, секретарював п. Я. Іванусів.

адв. Р. Дзеник, голова відділу КУК

Протягом минулого року відділ КУК організував великий концерт на пошану пам'яті І. Франка, дуже врочисто (25,000 учасників, між ними прем'єр Канади) відзначено в парку Елк Айленд 75-річчя українського поселення; вдалі були також бенкет і концерт для відзначення річниці української державности. Складаючи звіт, адв. П. Саварин подав теж інші імпрези й факти з минулорічної діяльности відділу КУК.

Крім збірки на Шевченківську фундацію, відділ КУК цього року буде керувати імпрезами для відзначення 100-річчя Канади, організує Український день і святкування з приводу 50-ої річниці Української національної революції.

Буде викладачем у Вест Пойнт

Майор Віослав - Йосафат Снігурович почне незабаром працю викладача у славній американській військовій академії у Вест Пойнт.

34-річний штабовий старшина американської армії відбув однорічну воєнну службу у В'єтнамі і минулого тижня прибув до Едмонтону відвідати матір і братів: о. Богдана Снігуровича і д-ра Мелетія Снігуровича, голову крайової управи БУК.

майор В. П. Снігурович

Вшановують пам'ять Шевченка

(к. п.) У неділю, 2 квітня, УНДім влаштував удалий Шевченківський концерт. Заля УНДому була заповнена слухачами.

Програму почав хор УНДому «Думка» під керуванням М. Іваника традиційним Шевченковим «Заповітом» (музична обробка М. Лисенка). Той хор співав «Кавказ» (музика М. Стеценка) і наприкінці концерту «Тополю» (музика Лапчинського). Під супровід хору п-і О. Шевчук деклямувала Шевченкозу «Тополю». Хоч останні дві пісні трудні для вокального виконання, хор «Думка» справився з ними успішно.

Відрадним явищем є молоді співаки, що скріпили хор.

Успішний також був виступ мішаного хору парафії св. Василія під керівництвом М. Слободи. Цей хор співав «Орися ж, ти моя ниво» (муз. М. Лисенка) і бадьору пісню М. Гайворонського «Живи, Україно».

Вступне слово мав о. протопресвітер Я. Федуник, який вказував на велике значення Т. Шевченка в розбудженні української національної свідомости і розвитку української політичної думки. Головний промовець концерту, проф. д-р Яр Славутич говорив про Т. Шевченка як поета і як палкого борця за свободу свого народу, за особисту й національну свободу всіх пригнічених і поневолених ("Шевченко — поет і пророк"). Доповідач дав мистецьку характеристику поетичних творів Т. Шевченка, рівняючи поета з найвизначнішими поетами інших европейських народів: Пушкіном — у росіян, Міцкевичем — у поляків, Шекспіром — у англійців, Шіллером у німців й іншими. Однак ні один з них, сказав доповідач, не відограв такої ролі в дальшому розвитку свого народу, як Шевченко серед українців. Шевченко, зокрема, мав великий вплив на розвиток літератури й національного відродження білорусів, болгарів й інших слов'янських народів. Навіть тепер Шевченка переклади виконують таку ж ролю серед новопробуджених народів Африки.

Позитивною стороною концерту були виступи української дітвори. Діти рідної школи ім. М. Шашкевича при УНДомі під керівництвом Сестер Служебниць деклямували й інсценізували «Розриту могилу» й «Казку про Шевченка» (сценічна картина). Ці виступи підготовили учительки п-і Н. Муринка і п-і Л. Штендера.

Група курсантів українських народніх танків при УНДомі під управою М. Куця виконали українські народні танки. Вісім членів дитячої акордеонної орхестри (під керівництвом С. Остафія) виконали в взаїмку українських народних пісень.

Нам видається, що організатори таких концертів повинні завжди дбати про участь української дітвори у виконуванні програми. Це не тільки пожвавлює програму концертів, але й є доброю громадською школою для наших найменших.

Треба тепло привітати сольові виступи молодого співака А. Федуника. При фортепіяновому супроводі п-і М. Дитиняк він співав дві пісні: «Ой чого ж ти почорніло?» і «Ой Дніпре, мій Дніпре».

Наприкінці концерту Ю. Хаба, від імени управи УНДому, мав слово подяки.

NEW LIFE HERBS

Louis Low-On & Son., prop. 9664 Jasper Ave., 422-3270 Edmonton and Calgary

Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

STARKO AGENCY

АСЕКУРАЦІЯ: від вогню, авт, троків, від крадіжі бонди для контракторів, особиста відповідальність, життєва асекурація.

10168 - 100 Street Phone: GA 2-4821 — Edmonton, Alberta Res.: GR 7-5593

Nick Starko, Mgr.

Нововідкрита BARABASH ART GALLERY

оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже умірковaній ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.

Тел.: 479-3171 — 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.

КОЛО OREST STUDIOS

портретисти і спеціялісти у весільних знимках

Григорій Барабаш, власник

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон) 12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.

Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.

Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покріпляєтеся смачними стравами в модерному й гарно уряджeному РЕСТОРАНІ І ДАНШІНГ ЛАВНДЖ

КАРПАТІЯ

10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо ваш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 16 квітня:
о 8 год. веч. у новій авдиторії парафії св. Василія, 10819 - 71 авеню: концерт чоловічого хору «Прометей» з Торонта.

П'ятниця, 21 квітня:
о 8 год. веч. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню, доповідь ред. П. Волиняка: «Зустрічатися чи не зустрічатися?»

Неділя, 23 квітня:
о 8 год. веч. в залі УНО, 10629 - 98 вул., зустріч ред. П. Волиняка з читачами «Нових днів» і дискусія.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

СУМІВСЬКОГО ЧОЛОВІЧОГО ХОРУ "ПРОМЕТЕЙ"

З ТОРОНТО

під мистецьким керівництвом мгр. В. КАРДАША

відбудеться в новій авдиторії парафії св. Василія 10819 - 71 авеню в Едмонтоні

в НЕДІЛЮ, 16 квітня

ПОЧАТОК В ГОД. 8-ій ВЕЧОРА

Запрошуємо українське громадянство Едмонтону і околиці на цей небуденний концерт.

SAFEWAY SHOP SAFEWAY for Low Prices Special Spring Sale NOW ON

1867 1967 SAFEWAY CANADA SAFEWAY LIMITED

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708
Річна передплата в Канаді $4.00
Поза Канадою $4.50
Зміна адреси: 10 центів

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Phone
Yearly Subscription in Canada $4.00
Outside Canada $4.50
Видавнича спілка не відповідає за оголошення

"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Гістерики і спокійні

Не кожна гістерія погана, а спокій не завжди буває ознакою психічного здоров'я. Деколи саме люди нормальні і здорові виявляють «гістерію», від якої вільні ходячі небіжчики.

Подивіться на советську «дружбу народів». Всі її славлять, та не всі славляться до неї однаково. Люди «спокійні» з тугою ждуть закінчення процесу «дружби народів», коли закінчиться сама «дружба» без «народів», які «зіллються» в один советський народ з однією російською мовою. Такого кінця боються «гістерики» і кричать. Щоб їх заспокоїти, в советській пресі щораз частіше з'являється пересторога: в національному питанні не треба впадати в гістерію.

ВІД КИЄВА...

П'ятий з'їзд письменників України, що відбувся в Києві в листопаді 1966 року, мав багато ознак гістерії. Можна сказати, що «гістерія» була головною справою того з'їзду. «Гістериків» між учасниками з'їзду було досить багато. Навіть ті, що закликали розглядати становище української мови й культури спокійно, без гістерії, навіть вони виявляли деякі ознаки гістерії. На київському з'їзді не перемогли люди «спокійні», які кажуть: якщо в ім'я дружби народів хочете нас проковтнути, то, будь ласка, ковтайте для остаточної побудови комунізму.

В українській еміґраційній пресі появилось досить багато коментарів про недавній з'їзд письменників України. Дехто назвав його «переломовим», бо, всупереч засторогам від гістерії, в Києві перемогли, власне, «гістерики». Виходить, що стався новий компроміс між російською політикою в Україні і силами української національної самобутности чи таки патріотизму. Насправді, київський з'їзд був менш «переломовим», як могло здаватися з першого погляду. У Києві виступав також російський літератор Сергій Баруздін, який є редактором московського журналу «Дружба народів». Він говорив про те, що в Москві була цікава дискусія на тему національних мов і національних культур. Сказав теж, що журнал «Дружба народів» опублікує підсумки важливої дискусії в Москві.

З опублікованих уже матеріялів виходить, що поки в Києві почався з'їзд письменників, у Москві більшістю голосів засуджено намагання насильно «зливати» народи і мови. Наприклад, вірменка А. Петросян протестувала проти «теорій» А. Агаєва. Проти цього Агаєва виступив потім у Києві Л. Новиченко. У московській дискусії участь брали два українці: літературний критик Л. Новиченко і літературознавець М. Пархоменко. Перший — «гістерик»; другий — людина дуже «спокійна». Пархоменко, який жив раніш у Львові, нарікав, що «національна проблема в ряді випадків набирає хворобливого характеру». Не зважаючи на поради «спокійних», «гістерики» говорили у Москві таки голосно. Якщо, крім Новиченка, ніхто інший з українців не протестував, то українська участь у московській дискусії була «спокійна». Добре, що серед вірмен і представників інших азійських народів було більше «гістериків».

...ДО ВІННІПЕГУ

Стаття А. Івахнюка, вміщена в попередньому числі «УВ», свідчить, що «гістерія» захопила теж членів комуно-фільського ТОУК. До «спокійних» людей належать тільки провідники ТОУК і, зокрема, «прогресивні» редактори, які всіма способами обороняють чи принаймні виправдують безнастанну русифікацію України. На з'їзді українських комуністів і комунофілів у Вінніпезі на весні 1966 року деякі делеґати домагалися від провідників ТОУК ясної заяви і навіть дії в цій справі. Ясної заяви не було. Були тільки деякі несміливі натяки на «помилки».

Цими днями київські газети повідомили про приїзд «канадських друзів», які відвідали Москву і Київ. У групі канадських «друзів» є тузи «комуністичної партії і два провідники ТОУК. Що скажуть удома ці два своїм членам? Будуть «заспокоювати» і далі застерігати від «гістерії»?

Торонтське комуністичне «Життя і слово» (3 квітня) вмістило довгу статтю п.з. «Цікава, своєчасна і корисна дискусія», наводячи окремі голоси в московській дискусії. Дискусія, справді, була цікава і своєчасна, може, й корисна. Цього ніяк не можна сказати про статтю торонтської комуністичної газети. Там далі тримаються засади «тихше води, нижче трави». Учасники московської дискусії «майже поголовно засуджують концепції тих, що вже нашвидкуруч хочуть зливати нації і зливати народи», — повідомляє «Життя і слово». Коли в Москві засуджують тих, що «вже» і «нашвидкуруч» раді б усіх «зливати», то й торонтські комуністи насмілились сказати, що «ці проблеми, дуже наболілі, ...потребують належного висвітлення».

Безнадійно темна справа! Стільки вже її висвітлювали і ще й досі належно не висвітлили!

Невеличке питання, здається, може зробити тут чималу прислугу. Якщо для побудови комунізму, треба зливати мови, то чому ніхто, абсолютно ніхто, з численних польських, чеських, болгарських комуністів, які так само завзято йдуть до комунізму, як їхні советські друзі, не мріє про злиття їхніх слов'янських мов з російською? Чому тільки в СССР «зливають» докупи мови слов'янські і не-слов'янські? Відповідь на це питання допоможе «належно висвітлити» становище в Советському Союзі: там російські імперіялісти, держачи в руках прапор комунізму, «преспокійно» гнітять не-російські народи, які здебільшого мусять мовчати і тільки час від часу можуть «гістерично» крикнути.

Провідники ТОУК дотепер «спокійно» виправдовували все, що діялось в Україні. Тепер починають тратити спокій. Не через русифікацію в Україні. Вони бояться тільки одного: щоб серед недобитків їхньої організації не поширювалась «гістерія».

Коли податок завеликий...

Двох речей не минути: смерти і податку. Всі це знають. Проте хворий деколи живе довше, ніж дозволяв лікарський «вирок». Також буває (на жаль, рідше), що людина заплатить менший податок, ніж домагається міністерство прибутків.

«Вирок» міністерства прибутків не остаточний. Платники податків можуть подавати свою справу до Апеляційного податкового бюра, яке є окремим і незалежним органом. Велика більшість платників податків не знають, що таке бюро існує.

Журнал «Меклейн'с» наводить імена деяких щасливих людей, що заплатили менше, ніж домагалися службовці оттавського міністерства прибутків. Квебекський хлібороб Т. Ларів'єр, як людина одружена, домагався належного звільнення від податку. Не вийшло! «Ви — сказали йому податкові службовці — вже чотири роки хочете звільнення від податку, бо ви жонатий. А ваша дружина весь час перебуває в лікарні на кошт лікарні. Не ми — вам, а ви нам повинні доплатити». Те саме сказали в оттавському міністерстві. Інакше вирішило Апеляційне бюро. Хоч дружина Т. Лавір'єра живе в лікарні, все ж її чоловік купує їй одяг та опікується нею. Отже, він має право на звільнення.

Інший східноканадський фармер продав одній фірмі каміння на своєму полі: 2½ цента за тонну. Заробив 17,000 долярів, з чого казали йому заплатити 5,154 доляри податку. Фармер відмовляся. На моїм полі розбивали каміння динамітом, знищили поле, розбили доріжку, зруйнували три криниці для худоби. Я більше втратив, ніж заробив, — оборонявся він. Аж Апеляційне бюро увільнило його від податку.

Протягом 1965 року було 4,000 людей, яким Апеляційне бюро дозволило платити менший податок.

Коли ваш податок завеликий, не ждіть милосердя від податкових службовців. Не конче покладайте надію й на Апеляційне бюро. Проте всім варто знати, що лист з оттавського міністерства не є остаточним документом.

ПАПСЬКА ЕНЦИКЛІКА ЗНАХОДИТЬ ВІДГУК

Велика енцикліка Папи Павла «Розвиток народів» (Популорум прогрессіо) знайшла широкий відгук у світі.

Коментарі европейської преси вказують на те, що Папа дає конкретні вказівки для «хворого світу».

«Людина аж ніяк не є мірою всіх речей; людина може знайти своє самоздійснення, коли вийде поза себе» — написав Папа в енцикліці, яка каже, що «відокремлений гуманізм — нелюдський гуманізм».

СВЯТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ СПІЛЬНО

Папа Павло VI дав дозвіл католикам латинського обряду святкувати Великдень за старим календарем, якщо в даній країні більшість християн тоді святкує найбільше християнське свято.

Православні греки критикують папський дозвіл «як пропаґанду».

У православній Греції від 1923 року притримуються нового календаря, однак Великдень святкують за старим календарем.

РОСИЙСЬКО-КИТАЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ В ОЧАХ ФРАНЦУЗЬКОГО ЗНАВЦЯ

Мішель Ґарде далі жде 1970 року

Не уважаючи себе за пророка, французький совтознавець Мішель Ґарде далі жде 1970 року, року великих політичних змін у світі.

Кол. полковник генерального штабу і теперішній працівник Французького інституту стратеґічних студій у Парижі М. Ґарде 1965 року викликав сенсацію книжкою «Аґонія режиму в СССР», де твердив, що в Советському Союзі відбувається прискорена еволюція до революції, якої можна сподіватись десь бл. 1970 року.

Совтознавці і коментатори політичних подій у СССР завжди виявляють велику обережність. Кому-кому, а їм обережність потрібна, бо велика кількість фактів їм невідома. Проте обережно поводитись треба також із самою обережністю. Наприклад, несподіваний провал Хрущова був несподіванкою для всіх західних совтознавців, які аж тоді пересвідчились, що завелика обережність у політичній оцінці совєтського становища не завжди виправдана.

Притримуючись обережности і бачачи зміни, які в СССР відбуваються, західні совтознавці залюбки говорять про еволюцію, деякі — навіть про еволюцію режиму. Мішелезі Ґарде це здається непорозумінням. Справді, в СССР помалу, але безнастанно діються зміни. Це можна звати еволюцією. Але ця еволюція мусить закінчитися революцією саме через те, що еволюція режиму в СССР не можлива. Як пекінські керівники, так їхні московські колеги чи суперники — всі вони «догматики», не здатні змінити свої погляди, хоч би й хотіли цього.

Не виключаючи майбутніх бунтів, навіть повстань, М. Ґарде не вірить у загальну політичну революцію в СССР. Майже ніяких політичних надій, на його думку, не можна покладати на армію. Ґарде, який написав історію совєтської армії, каже, що вона ніколи не була революційною силою.

А все ж зміна станеться, бо мусить статися. Зміну принесе щораз ширше зрозуміння доведеного вже факту, що колективізм гальмує господарський розвиток. Технічна інтеліґенція і кляса директорів промисловости, хоч вихована по-комуністичному, щораз ясніше розуміє, навіть бачить, що партія не керує, а заважає. Гасло жовтневої революції: «всю владу совєтам (народним радам)» не було ніколи здійснене, бо всю владу взяла партія.

Невдача Хрущова на Кубі поклала край совєтським плянам і мріям «завоювати світ». Новий провал жде наступників Хрущова — таки вдома.

Чи Ґарде далі підтримує свої погляди? «Не сталось досі нічого, що послаблювало б основи моєї аналізи» — написав він недавно. На цю пору бачимо нову фазу совєтсько-китайського конфлікту. Китайці обвинувачують росіян у змові з Америкою; росіяни кажуть, що китайці своїм бунтарством допомагають американським «імперіялістам». Є зерно правди в цих взаємних обвинуваченнях. ЗДА, без змови, є справді союзником Росії проти Китаю, який мріє про спілку з Америкою проти Росії. Т. зв. холодна війна (Америка — СССР) відсувена на задній план; на її тлі відбувається справжня війна (Китай — СССР).

«Культурна революція» в Китаї може закінчитися розбиттям і хаосом, який у тій країні був, або фашизмом, ще нагальнішим за німецький нацизм. Мао Цзе-дун сподівався легко перемогти американського «паперового тигра» Південній Америці. Не переміг. Восени 1965 року прокитайська комуністична партія Індонезії зазнала страшної поразки. Це підрізало китайські впливи в Азії й Африці.

У Китаї йде тепер боротьба до окремих питань чи справ, а не тим, «що варто б знати».

(закінчення на 5 стор.)

З НОВИХ ВИДАНЬ

Оповідання більш-менш мисливські

Роман Купчинський. Мисливські оповідання. Вінніпеґ, видавництво «Новий шлях», стор. 207.

Мисливці люблять вигадки. Українські мисливці — також. Напр., було колись у Львові мисливське товариство, члени якого їздили на лови і верталися додому деколи з зайцем. Товариство звалося — «Тур».

Т. Рожанковський, колишній голова колишнього «Тура», який написав післямову до оповідань Купчинського, не каже, чи автор «Мисливських оповідань» був членом «Тура». В кожному разі, нема в Купчинського ні великих звірів, ні великих ловів, ні навіть великих вигадок.

Герої оповідань Купчинського поділяються на дві групи: молодих і старих. Молоді — це романтичні поручники і заміряні студенти. Трохи полюють, більше співають і зважди ранять серце якоїсь дівчини чи старшої тітки. Небагато полюють і старші мисливці, зате багато їдять, п'ють і співають. Не тільки в час ловів, а й теж у час розмов про лови.

В останньому оповіданні редактори львівської газети слухають лісничого, який розказує «австріцьку» історію про князів і архикнязів. Між редакторами сидіть несміло «малий фейлетоніст», який тільки час від часу кине слівце. Шкода. Купчинський забагато волі дав «серйозному» авторові старосвітської романтики, а замало — малому фейлетоністові. Через це навіть у «смішних» оповіданнях замало справжнього дотепу.

Є в «Мисливських оповіданнях» окремі гарні речі, хоч — скажім правду — оповідань гарних, себто вдалих, нема.

Напр., австрійському князеві, що приїхав на лови в Карпати, лісничий дає таку характеристику: «такий скупиндяга, що рано, як збудився, то рахував папіроси, чи хто йому вночі не потягнув, а як від'їздив, то дав одну коровку на побережників і на домашню службу». Про хор львівських редакторів (співали «Бодай ся когут знудив») автор каже: «Відспівали, як уміли, бо дирекція приймала співробітників редакції без проби голосу».

Даймо накінець слово колишньому голові «Тура». Той пригадує, що нема в нас мисливської літератури, хоч з давніх-давен Україні полювали, що ніхто ще не зібрав мисливських пісень. «Може збірка Романа Купчинського буде поштовхом для інших письменників до написання і видання цілих збірок і повістей на мисливські теми». Потрібні, отже, мисливські збірники. Потрібні й оповідання. Можуть бути такі, як Купчинського. Не завадить, як будуть ліпші.

Нариси лікаря

Юліян Мовчан. Що варто б знати. Торонто, видавництво «Срібна сурма», 1966, стор. 398. Ціна: 4 дол. (замовляти: P.O.B. 133, Macedonia, Ohio 44056, U.S.A.).

«Просвітянський» заголовок цієї книжки не зовсім відповідає її змістові. Є тут деякі речі, які варто б знати, але навряд чи є речі невідомі.

Ю. Мовчан, «східняк», лікар і післявоєнний громадянин ЗДА, ставить «діягнози» і робить спостереження про українську дійсність. Свої діягнози і свої спостереження. Книжка цікава насамперед особистим підходом автора до окремих питань чи справ, а не тим, «що варто б знати».

У книжці є три розділи: «проблеми», «подорожні нотатки» і «портрети». Цей останній розділ, мабуть, найкращий. Автор з пошаною і любов'ю розказує про відомих і менш відомих людей, яких бачив зблизька, шанував чи любив. З великим подивом д-р Мовчан пише про львівського лікаря д-ра М. Панчишина. Про митрополита А. Шептицького каже: «Його не можна не любити, а тим більше — шанувати». До Мовчанових «улюблениців» належить теж поет Сосюра. Хоч Мовчан дає «безхребетних» літераторів «Хахландії», для Сосюри, поета його юности, має співчуття, мовляв, він «по-сзосму» таки любив Україну.

Розділ «подорожніх нотаток» має бути заохотою читачам більше подорожувати. Д-р Мовчан дає туристські враження з різних міст Америки, Канади й Европи.

Перший розділ, присвячений українським «проблемам», здається нам досить часто «проблематичним». «Східняк» Мовчан віддає належне галичанам і раз-у-раз вказує на потребу національної свідомости в усіх українців.

«Я свідомий того, що з моїми поглядами чи висновками, можливо, не всі погодяться» — каже автор, який любить рішучі погляди висловлювати ще рішучіше. «Більш важливим і цікавим є питання, чи хтось зможе заперечувати подані мною факти (а, звідси, і висновки)?» Фактів у нарисах Мовчана не так багато. Властиве питання таке: чи Мовчанові факти завжди виступають для Мовчанових висновків?

Для прикладу візьмім справу української мови в Києві. Там є аж 186.000 українців, для яких російська мова рідна. Це факт. З нього Мовчан робить такий висновок: «рабство і хамство найгіршої марки» (стор. 100). Мозчан заперечує, нібито в Україні існує будь-яка небезпека для тих, що говорять українською мовою. Смішно — каже він — питати, яка рідна мова варшавських поляків. А у Києві — інакше. Так, у Києві інакше. Відколи Варшава Варшавою, вона була завжди польська. Київ не завжди був українським. Щойно тепер Київ має більшість українського населення. Ніхто нікого не запевняє, що у Варшаві можна спокійно говорити по-польському. Це було б смішно. А от сам Мовчан заперечує будь-яку небезпеку говорити по-українському в Києві. І це дуже несмішно. Мовне становище в Києві свідчить про «рабство». На щастя, рабства найгіршої марки нема, бо становище тепер краще, ніж було раніш.

Цікаві міркування Мовчана про тихону ролю української літератури. Він протестує проти тих письменників, які з козаків робили тільки «оборонців православної віри». Він має застереження теж щодо наших реалістів-клясиків, які зображували конфлікт села з «паном». Пан у їхніх очах був «пан», а не «чужинець». Літературта, отже, хоч розбуджувала національну свідомість, деколи її викривляла.

Питання українсько-жидівських відносин Мовчан розв'язує зовсім просто: українці ні в чому не винуваті, а якщо жидам Україна не подобається, то двері відчинені... Може, двері відчинені, а може — ні. До того ж, значна частина жидів має предків, що жили в Україні так само зданна, як, напр., предки д-ра Мовчана.

«Американці українського походження», які щороку маршують у параді льояльности, будуть здивовані гострою критикою американської політики, ЗДА — твердить д-р Мовчан — не дають підтримки ніякому поневоленому народові. Українці, отже, не є винятком. Треба думати холодно і тверезо і — не нарікати на американців. Єдиний розумний докір, на думку Мовчана, міг би бути такий: американці всупереч власним інтересам підтримують російську імперію.

Якщо ця аналіза правильна, то вона неповна. Треба поставити питання: чому американці ведуть шкідливу для себе самих політику?

50-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Колись наші батьки воювали водночас на всіх фронтах: проти поляків, москалів, мадярів, румунів.

Це була велика помилка. Тепер маємо один-однісінький фронт: українці проти українців.

«Лис Микита»

Змініть адресу – коли перепроваджуєтесь

Зайдіть до поштового уряду, дістаньте безплатну картку для зміни адреси, виповніть її, і можете перепровадитися (не треба поштової марки).

Дайте знати решті світу, де ви є, і ви дістанете свою пошту швидко

FOR POSTAL INFORMATION SEE THE YELLOW PAGES OF YOUR TELEPHONE BOOK

Богослуження: квітень

Гр.Юл.Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
16 3 Н	**5 Посту.**	**3. Розслабл.**
17 4 П	Иосифа переп.	Симеона преп.
18 5 В	Теодула мч.	Івана преп.
19 6 С	† Прест. Методія, уч. сл.	Івана Староп. преп.
20 7 Ч	Георгія Міт. преп.	Теодора Тріх преп.
21 8 П	Іродіона ап.	Януарія сщмч.
22 9 С	Євпсихія мч.	Теодора Сик.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
16. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 попол.
23. Піс Рівер 10.30
27. Страсті — Норт Стар год. 7 веч.
28. — Ріно 10; Норт Стар 1 попол.
30. — Ріно 8; Норт Стар 10.30; Форт Верміліон год. 5 попол.

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
16. — Ст. Павль год. 10 р. (спільне свячене)
23. — Глендон год. 10 ф. (у суботу великодня сповідь)
27. Страсті Г.Н.І.Хр. — Глендон год. 7 веч.
28. Вел. п'ятниця: Положення плащаниці — Глендон год. 10.30 р.; Айрон Ривер год. 3 попол.; Єншав год. 4.30 попол.
30. Великдень — Глендон год. 5 рано; Єншав год. 10.30 р.

о. М. Головатий
Camrose, 4703 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
16. — Равид Гілл 9 рано; Кемровз 11.30 рано
23. — Кемровз 8.30 рано; Гей Лейкс 11.00 рано: сповідь, Сл. Божа і роздача лози
28. Вел. п'ятниця — Гей Лейкс 1 год. попол.: положення плащаниці і сповідь
30. Великдень — Воскр. Утр., Сл. Божа і свячення пасок; Гей Лейкс 8 год. рано; Кемровз 11.30 Служба Божа

о. Т. Гурко
P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501
15. субота — Радвей — великодня сповідь 3 год. попол.
16. нед. — Радвей
22. субота — Смокі Лейк — великодня сповідь 3 год. попол.
23. нед. — Смокі Лейк
27. Великий четв. — Утреня св. Страстей Смокі Лейк 8 веч.
28. Вел. п'ятн. — положення плащаниці і свячення пасок у всіх парафіях
30. Великдень — Радвей год. 6 рано; Смокі Лейк 10 рано

о. М. Гураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.
16. — Мирнам год. 10
23. — Моркемб год. 10
28. Вел. п'ятн. — Моркемб год. 10.30 і свячення пасок; Фіделиті 1.30 попол. і свячення пасок
30. Великдень — Ллойдмінстер

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
16. — Лемонт. 14 березня, п'ятниця Сл. Б. напередосв. Дарів год. 10 р.; сповідь — п'ятниця рано і год. 7 веч.; субота год. 8 рано і Сл. Божа
23. Квітна нед. — Восток св. Михаїла. — 21 квітня, п'ятниця: Сл. Б. напередосв. Дарів год. 10 рано сповідь і год. 7 веч.; у суботу год. 8 р. і Сл. Божа
27. Вел. четвер — Страсті — Восток св. Михаїла год. 7 веч.
28. Вел. п'ятниця — Положення плащаниці: Восток св. Михаїла год. 11 р.; Делф 1.30 попол.; Лемонт 3 попол.
30. Воскресення — Делф 5.30 р.; Лемонт Воскр. Утр. 9.30 р.; Сл. Б. 10.30 р.

о. О. Захаріясевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3953
16. — Редвотер 9 год. рано; Вог 11 год. (спільне свячене)
23. — Редвотер год. 10.30 рано
30. — Редвотер год. 10.30 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
16. — Стар
23. — Ярослав
27. Вел. четвер—Лішор—Страсті
28. Вел. п'ятниця — Ярослав, Лішор
30. Великдень — Лішор

о. Б. Карпець
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
16. — Гренд Прері 10; Ройкрафт 1 попол.
23. — Ворслей 10; Гайнс Крік 1 попол.
30. Воскресення — Кситуан 10

о. Б. Лозинський
Box 215, Holden, Ph. 104
16. — Голден-місто 9.30 Утр., 10.30 Сл. Б. (спільне свячене і Парастаси на гробах)
23. — Голден-фарми, 9.30 Утр., 10.30 Сл. Б.
27. — Голден-фарми год. 6.30 веч. Страсна Утр.
28. — Голден-фарми год. 10.00 рано полож. плащаниці
29. — Голден-фарми год. 4 попол. свяч. пасок

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
16. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30; Новий Київ год. 2 попол. Парастаси
22. — Ту Гилс год. 5 - 7 попол сповідь
23. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30; Плейн Лейк год. 3 - 7 попол. сповідь і Сл. Б.
27. — Плейн Лейк год. 7 веч.
28. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 11
29. — Ту Гилс год. 9; Гери Гил год. 10.30
30. — Ту Гилс год. 7; Плейн Лейк год. 10

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
16. — Крегенд рано 10 год.; Бойл попол. 1 год.
23. — Проспериті рано 10 год.; Бойл попол. 1 год.
27. Велик. четвер — Бойл веч. 7 год.
28. Вел. п'ят. — Бойл. год. 9; Проспериті год. 11.30; Френс. год. 2 попол.; Крегенд год. 5 попол.

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
16. — Ричмонд Парк
23. — Росінгтон
27. Страсті — Ричмонд Парк г. 8 веч.
28. Пол. плащ. — Атабаска і Росінгтон г. 3
29. Посвяч. пасок — Росінгтон
30. Великдень — Ричмонд Парк г. 5; Атабаска г. 10

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton Ph. 479-3745
16 — Вайлдвуд год. 10; Дрейтон Велі год. 2 попол.
23. — Чергіл год. 8 Благослов. Лози і Сл. Божа; Менлі, храмове свято, год. 10 сповідь, Сл. Божа, водосвяття, відправи на гробах

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

МУКИ І СМЕРТЬ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

ДНІ СОРОМУ, ЛЮБОВИ І ПЕРЕМОГИ (1)

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Жидівська Пасха того року заповідалась бурхливо. Щось мусіло статись, чого досі не було. Вже надходили вістки, що сповняли серця жителів Єрусалиму то радістю, то тривогою.

Недалеко, у Витанії, помер визначний і молодий ще чоловік на ім'я Лазар. Багато хто з Єрусалиму поспішив до Витанії, щоб потішати Марту та Марію, сестер покійного. Деякі вже повернулись у Єрусалим. Не сумні, а раді й веселі. Лазар воскрес!

Після чотирьох днів, що їх пролежав небіжчик у гробі, він знову живий і здоровий. А воскресив його Чудотворець із Назарету. Він буде в Єрусалимі на Пасху. Радістю і надією затріпотіли серця бідних і хворих. А може і вони стануть здорові...

* * *

— Що зробимо? — говорили книжники й фарисеї, провідники жидівського народу. Як так далі буде, увесь нарід піде за ним.

— Краще, хай один умре за всіх, — робив висновок первосвященник.

Суботнього, великоднього дня вже не бачити Йому! Тепер або ніколи!

Засуд уже був, хоч процесу ще не було.

* * *

«Слава, слава, Сину Давида! Благословенний, що йде в ім'я Господнє!»

Єрусалим вітав Того, що воскресив Лазаря. Пальми, квіття, одежа стелилась дорогою, кудою на ослятi їхав Ісус з Назарету.

Невдоволені старшини лютували: «Скажи, хай замовкнуть вони!» «Якщо ці замовкнуть, то каміння промовить сьогодні!» — була тверда відповідь лагідного Вчителя.

Нарід не мав меж у своїй радості. Та Ісус не радів. Його обличчя поважніло, аж просльозився. Він чув і бачив, що йде. Настане день сорому. Година тьми вже близька.

Ген за мурами міста виднілa Голгота!

* * *

— Скільки дасте мені? Я вам вкажу місце й покажу Його! Та, схопивши, міцно в'яжіть, — була рада старшині, що її давав один із Його учнів на ім'я Юда.

— Тридцять срібняків на руку!

І добили торгу...

Яка низька ціна за невинне і перекреслене життя!

Невелика ціна за тавро зрадника! Небезпечна й ховзька дорога зради! Гілляка — її кінець!

* * *

Ісус, знаючи, що має з ним збутися, взяв у руки свої хліб, поблагословив і сказав: «Беріть і їжте, це — Моє Тіло». І чашу благословив: «Пийте, це кров Моя, що проливається за вас і багатьох! Це робіть на мій спомин!»

В обличчі безмежжя Божої любови стала безсила людська злоба. Відтепер, крізь бурхливі віки, Христос буде поміж своїми, поки виннa лоза даватиме плід свій, а золота пшениця тяжітиме повнотою своїх колосків!

* * *

Не всі спали спокійним сном у Єрусалимі. Тут і там заблисне світло смолоскипу. Хтось спішно ходив і скликав членів Синедріону на якусь важливу, нічну нараду. Хтось збирав слуг і виряжав їх у напрямі Гетсиманії. Якась темна постать скрадалась уперед і давала знаки підходити далі. А все без зайвого шуму й крику. Щоб не прогавити нагоди. Щоб не втратити тридцять срібняків!

Ще одна пригадка: «Кого я поцілую, це Той! Беріть Його і сильно в'яжіть!»

* * *

А в Гетсиманському саді добрий Учитель і Чудотворець з Назарету переживав смертельну тривогу. «Отче, візьми від мене цю чашу терпінь», кликали щиро серце й уста. Та розум і воля додавали: «Та не моя, а Твоя воля хай буде!» Смертельно сумував і тривожився Ісус сам.

Його приятелі — учні спали!

— Ходімо, уже близько той, що зрадить і видасть мене.

«Друже, поцілунком зраджуєш мене?!» Це були останні слова Вчителя до учня, що став зрадником. Це лагідні слова. Але вони сповнені тяжкого болю і докору. В інших обставинах ці слова порушили б закам'яніле серце і затверділе сумління. Але тут і тепер вони були даремні.

«Якщо це ви по мене прийшли, беріть мене та цим (учням) дозвольте відійти». Тоді наложили на Нього руки і зв'язали Його. Учні ж покинули Його. Щоправда, один хотів збройно боронити, та потім присягався, що не знає Його. Інший так утікав, що залишив одежу в руках того, що ловив його.

* * *

Вже зв'язаного Ісуса, самого посеред мотлоху слуг, ведуть темними вуличками Єрусалиму. Десь там, замішані в товпу, йдуть два Його учні — Петро й Іван, щоб бачити «кінець». Перший несвідомий того, що ще цієї ночі виречеться свого Вчителя. Потім поглядами вони зустрінуться ще, але хіба ще для більшого болю для обох!

У цю ніч і наступний день усе наче змовилось проти Ісуса!

Прийшла година темряви!

* * *

З поспіхом, нервово записував Синедріон дні сорому на сторінках історії свого народу. Треба було діяти скоро, бо Пасха близько. Діючи спішно, жидівська старшина робила багато помилок. Та за свої помилки не відповідають ті, що при владі...

Мусіли на швидку руку приготовити два оскарження — два процеси. Перший процес мав мати релігійний характер і збутися перед Високою Радою. Друге оскарження й процес мав мати характер політичний і відбутися перед римським намісником, що саме в ті дні був у Єрусалимі. Другий процес був потрібний на те, щоб можна було виконати присуд смерти.

За жидівським законом кара смерти грозила тому, що богохулив, робив себе Месією і Сином Божим. І на основі цього закону, як побачимо, Ісуса старшина засудила вже вночі з четверга на п'ятницю. Жидівська Рада знала добре, що перед Пилатом — римлянином не зможе поставити тих самих закидів: богохульства й месіянізму, бо ніяк не діб'ється одобрення кари смерти. Римляни не втручалися в релігійні справи і давали повну свободу жидівській самоуправі.

Тому перед Пилатом вони поставили інші закиди. Знаючи, що кожна окупаційна влада дуже вразлива на політичний бік будь-якої справи, вони мусять Ісуса оскаржити, як політичного ворохобника. Хоч і тут, як побачимо, вийшла правда наверх, і римський намісник переконався, що з зависти видали Його. Та вороття вже не було.

* * *

Був у той час дуже впливовий чоловік, до того ще й тесть первосвященика, ім'я його Анна. Він перший переслухував Ісуса. Анна думав, що вдасться засудити Ісуса за фальшиву науку. І тому почав розпитувати про зміст науки, про учнів і т.д. До того хотів повести справу так, щоб Ісус сам себе оскаржував.

Ісус дає спокійну відповідь, але нею натякає на неправильність допиту. Він каже: «Я вчив явно в божницях. Спитай тих, що мене слухали!» Анна не був приготований на таку відповідь. Допит узірвався. Не знав Анна, що далі питати. Запанувала прикра мовчанка. Становище рятує один слуга. Він з усієї сили вдаряє Підсудного в обличчя: "Це так, ти відповідаєш первосвященикові?" І знову ще більше обезброююча відповідь: «Якщо я зле сказав, докажи. Якщо ж добре, то чому мене б'єш?» Це помогло якось зийти з прикрої ситуації Анні і він, користаючи з того, каже відвести Ісуса перед Високу Раду, яка вже встигла зібратися на чолі з Каяфою. Рада мала 71 члена. Проводив нею первосвященик. Хоч це була пізня ніч, Рада була в повному складі.

НОВИЙ СВЯЩЕНИК У ЧІКАГО

Чікаґський єпископ Ярослав Габро єнсвятив дякона Нестора Педелевського на священика.

Новий священик, народжений у Белфілді, в Північній Дакоті 1922 року, закінчує богословські студії у духовній семінарії в Мавнт Енджел.

Три ченці - редемптористи, всі уроженці Канади, одержали дияконські або піддияконські свячення в чікаґській катедральній церкві. Вони стануть священиками улітi.

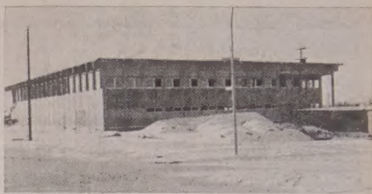

ЦЯ НОВА АВДИТОРІЯ ПАРАФІЇ СВ. ВАСИЛІЯ В ЕДМОНТОНІ, 10819 - 71 авеню, буде врочисто відкрита в неділю, 16 квітня.

О 10.30 ранку почнеться архиєрейська Літургія, потім буде благословення нового будинку, а о 1-ій год. попол. Спільне «свячене» парафії.

П'ЯТА НЕДІЛЯ ПОСТУ

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 321

Брати, Христос, явившись як первосвященик будучих дібр, через більшу і звершенішу скинію, не зроблену руками, або не з цього світа, ані через кров козлів або телят, але через власну кров увійшов раз до святині, осягнувши вічне відкуплення.

Бо коли кров козлів і волів і попіл ялівки, окроплюючи, освячує осквернених до чистоти тіла, оскільки більше кров Христа, що Святим Духом приніс себе самого непорочного Богу, очистить нашу совість від мертвих діл на службу живому Богові.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАРКА: зач. 47

У той час узяв Ісус дванадцятьох і почав їм говорити, що з ним має статись: "Оце входимо в Єрусалим, і Син чоловічий виданий буде первосвященикам і книжникам, і засудять його на смерть і видадуть його поганам; і глумитимуться над ним, і битимуть його й уб'ють його, а по трьох днях воскресне."

І приступають до нього Яків і Іван, сини Заведеєві кажучи йому: "Учителю, хочемо, щоб те, чого просити мемо, ти зробив."

Він же сказав їм: "Чого ж хочете, щоб я зробив вам?"

Вони ж сказали йому: "Дай нам, щоб один праворуч тебе, а один ліворуч, сиділи ми в твоїй славі."

Ісус же сказав їм: "Не знаєте, чого просите. Чи зможете пити чашу, що я п'ю, і христитися хрищенням, що я хрищуся?" Вони ж відповіли йому: "Можемо."

А Ісус сказав їм: "Чашу, що я п'ю, питимете, і хрищенням, що я хрищуся, христитиметесь, а сидіти праворуч мене та ліворуч, не моє це давати, але кому приготовано." І почувши десять, почали негодувати на Якова й Івана.

Ісус же, покликавши їх, каже їм: "Ви знаєте, що ті, що вважаються володарями народів панують над ними. Не так же буде у вас; а хто у вас хоче бути великим, нехай буде вам слугою; а хто хоче бути першим, нехай буде всім слугою. Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служили йому, але щоб послужити й дати душу свою у викуп за багатьох."

За плянове світське апостольство

НАРАДА ЗАХІДНОНІМЕЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ

Головною справою на нараді західнонімецьких єпископів була діяльність світських апостолів, по-новому організована і плянова.

Триденна конференція відбулась у містечку Бад Ґоднеф, недалеко від Бонн. Учасниками були три кардинали (Фрінґс, Єгер, Депфнер), і бл. 40 єпископів, між ними єпископ Платон Корниляк.

На нараді ухвалено конкретні рішення в справі католицьких шкіл і релігійного виховання взагалі.

У всіх дієцезіях мають бути створені священичі і церковні Ради. У священичих радах 2/3 членів вибрані; 1/3 призначена єпископами. Теж 1/3 членів церковних Рад призначає єпископ, решту вибирають. Як священичі, так церковні Ради, складені із священиків та мирян (чоловіків і жінок), мають своїми плянами, порадами і співпрацею допомагати єпископові в управі і розбудові церковного життя.

Мюнхенський кардинал Ю. Депфнер вказував на потребу «громадської думки» в Церкві. Хоч у Західній Німеччині є добрі католицькі тижневики, потрібний новий тижневик «католицької громадської думки». Ця газета буде приносити докладні вістки, коментарі і документацію, щоб читач міг сам виробити собі погляд на окремі справи. Нова газета має, зокрема, інформувати про екуменічний рух і про нові богословські публікації. Вона — сказав кард. Депфнер — має бути відкрита «для всіх питань політичного, культурного і суспільного життя».

Новий тижневик не буде публікацією єпископів; це має бути «частина Церкви в сьогочасному світі» — сказав кард. Депфнер.

Газета почне виходити восени 1968 року.

Мішель Ґарде далі жде 1970 року

(закінчення з 4 стор.)

ба між «правовірними» комуністами і «єретиками». Комуністичні партії в світі засуджують китайський «розкол» і підтримують совєтську партію. Водночас, однак, вони менш схильні тепер, ніж раніш, визнавати моральне керівництво Москви.

Комунізм — то псевдорелігія. В цей час кремлівські провідники опинилися в ролі «жерців мертвої віри». Культ ритуал — ще пильно зберігається; «релігійний» зміст уже вивітрився. «Саме життя вимітає рештки слідів, що залишились по мертвій релігії».

Не тільки війна з Китаєм, а й революція в Китаї може прискорити загибель совєтського режиму. Цього року дуже зрочисто будуть «відзначати» 50-річчя більшовицької революції. Кремлівські володарі повинні пригадати, що 1913 року Росія не менш урочисто відзначала 300-річчя династії Романових. Ювілейні паради дозволять трохи забути про клопоти, які з новою силою покажуться після святкового року.

1970 рік — твердить далі М. Гарде — принесе кінець або переломовий початок дуже близького кінця сучасного режиму СССР.

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
16. — Левой 10.00 рано (в суботу сповідь 5 — 8 год. веч.)
23. — Менвіл 10.30 рано (рано перед Сл. Б. вел. сповідь від 9 рано); Інісфрі-місто 7.30 веч.
28. — Положення плащаниці: Левой 9 рано; Ренфурлі 9.45; Інісфрі X реінч 11 год.; Інісфрі XI реінч 12 год.
29. — Свячення пасок: Левой 2 попол.; Ренфурлі 2.30; Інісфрі XI реінч 3; Інісфрі X реінч 3.30; Менвіл 5
30. — Левой 9 рано; Менвіл 11 рано

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
16. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
23. — Дервент 10.00, вел. сповідь (також п'ятниця і субота)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
16. — Редісон
23. — Норт Бетлфорд
27. Вел. четвер — Норт Бетлфорд — Страсті год. 6.30 веч.
28. Вел. п'ятниця — Витків год. 10.30 рано; Норт Бетлфорд 7 год. веч.
30. Великдень — Медовлейк год. 11 вночі; Норт Бетлфорд год. 10 рано

о. М. Будз
Box 208, Vonda, Ph 49
16. — Кадворт 9 год.; Дана 11 год. (спільне свячене)
23. — Гаврилюки 10.30
27. Вел. четвер — Вонда Страсті 7 год.
28. Вел. п'ятн. — положення плащаниці — Вонда 10.30; Сматс 12 год.; Гаврилюки 2 год.; Пітерсон 4 год., Хр. дорога
29. Вел. субота — Вонда Воскр. Утр. 7 год. веч.
30. Великдень — Гаврилюки 8 год. рано Воскр. Утр., Сл. Б. і свяч. пасок; Вонда 10.30 Сл. Божа

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40
16. — Блейн Лейк
23. — Орлів
27. Вел. четв. — Кридор — Страсті 7 год. веч.
28. Вел. п'ятн. — полож. плащаниці: Кридор 9 рано; Блейн Лейк 11.00 рано; Орлів 1 попол.; 7.00 веч. Єрусал. Утр. у Кридорі
29. Вел. суб. — Орлів 10 веч.
30. Воскр. ГНІХ — Блейн Лейк 8 рано; Кридор 10.30 рано

о. П. Гардиола
Box 37, Norquay, Ph. 6?
16. — Норквей 10; Ґлен Елдер 1 попол.
23. — Норквей-ф. 10; Арран-Весна 1 попол.
28. — Сван Плейн 1 попол.; Арран 3 попол.
30. — Сван Плейн 6 рано; Норквей 8.30; Арран-м. 10.30

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645
16. — Мекдовал
23. — Міт Парк
29. — Мекдовал ввечері
30. — Міт Парк; Шімен 1 год.

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
16. — Алтікейн 10.30; Гефорд 4 попол.
23. — Гефорд 10.30; Величко 3 попол.

о. А. Хорунжий
Box 111, Alvena, Ph 10
16. — Алвена-фарми 9 рано (вел. сповідь); Боднарі 2 попол. (вел. сповідь)
23. — Ланівці 10 рано; Алвена-місто 5 попол.
29. — Вакав вночі
30. — Алвена-місто 8 рано; Ланівці 10 рано

Вел. п'ятниця: положення плащениці і свячення пасок: 7 рано Алвена-місто; 8.30 рано Ланівці; 9.30 рано Алвена-фарми; 11 рано Боднарі; Вакав 1 попол.; Сокаль 2.30 попол.; Ст. Джулієн 4.30 попол.

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
16. — Кендіяк 9 год.; Момарт
23. — Гренфел (вел. спов.); Момарт 8.30
28. Вел. п'ятн. — Плащаниця: Момарт 9.30; Дайсарт 11.30; Гренфел 2 год. попол.
29. — Гренфел — вел. спов і Сл. Божа
30. Великдень — Дайсарт 6 рано; Момарт 9.30 рано

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask
16. — Ніпавин год. 2
23. — Брукслі год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
28. Вел. п'ятн. — Плащаниця — Мелфорт
29. — год. 10 Сл. Б. — свяч. пасок
30. Великдень — Мелфорт опівночі; Ґронлід год. 10; Ніпавин год. 2

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
16. — Порт Алберні 10 рано
23. — Вікторія 10 рано
30. — Вікторія 10 рано

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
16. — Нелсон 9.30; Трейл год. 12
23. — Кренбрук год. 10.30
30. — Нелсон 9.30

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Восетна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. НИКОЛИ САВЧУКА

В неділю 5 лютого упокоївся в Бозі в лічниці в Едмонтоні бл. п. Никола Савчук на 57-ому році життя. Родом походив він з місцевости Лішор з родини Данька та Насті, родж. Горгут. Він був одружений з Оленою з родини Латка. Покійний через усе життя був добрим парафіянином української католицької церкви в Восетній, Алта.

Покійного оплакують дружина Олена, дочка Емма Оріховська, брати Іван, Михайло, Стефан, Василь та сестри: Емілія, зам. Маліца, Анна, зам. Рижак; Марія,

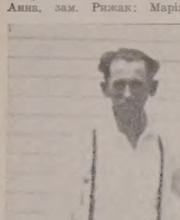

бл. п. Никола Савчук

зам. Прусак та Нансі, зам. Латка.

Похоронні відправи відбулися при великому здвизі людей у Восетна, Алта, в церкві св. Духа. О. Т. Гурко відслужив заупокійну св. Літургію й похорон та попрощав покійного від імени парафії, родини, приятелів та знайомих. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого зібрано на "Українські Вісті" 11.00 дол.

За жертви щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967-97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

12 квітня 1966 упокоївся в Бозі бл. п. Григорій Колісник, проживши 63 роки.

Покійний походив родом з села Чорнокінці Малі, пов. Гусятин, Західна Україна, де прийшов на світ в серпні 1902 р. Там провів він свої молоді літа, відбув військову службу при польських уланах і звідти 1928 р. виїхав він до Канади. Тут осів він в Едмонтоні. Зразу працював він при залізничій лінії Сі-Ен-Ар, а від 1955 р. почав занепадати на здоров'ю і через кілька років працював кельнером у готелі Мекдоналд в Едмонтоні. В 1962 р. мав серцевий атак й мусів залишити працю зовсім. Від того часу постійно хворів й останньо, по короткому побуті в шпиталі, перенісся до вічности.

Покійний Григорій був спокійної та приязної вдачі, готовий помогти кожному в потребі, й тому залишив глибокий жаль між тими, що його знали й шанували.

Покійного оплакує дружина Софія та брат Яків в Україні. Похорон покійного від-

бл. п. Григорій Колісник

бувся в суботу, 16 квітня з катедральної парафії св. Иосафата на український цвинтар св. Михаїла в Едмонтоні.

Заходом дружини покійного Софії відбулося в катедральній церкві св. Иосафата заупокійне Богослуження за спокій душі бл. п. Григорія.

З нагоди поминок дружина Софія передала 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Григоріеві вічна пам'ять.

Вільна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ГРИГОРІЯ МАРЦЕНЮКА

21-го жовтня 1966 заснув вічним сном у своїй хаті у Вільна, бл. п. Григорій Марценюк, проживши 74 роки. Він родився 14 березня 1892 року в селі Поздимир, Сокальського повіту, в Західній Україні. Батьками його були бл. п. Михайло Марценюк і Олена Цар. У віці 12 років приїхав він з односельчанами до Канади в березні 1912 року, а батьки з родиною того самого року в липні. Ціла родина поселилася у Давнінґ, де купили гомстед. 1924 року оженився бл. п. Гриць з Евою Яцейко і 18 років вони спільно проживали з родичами. Кам'яниста фарма вимагала багато праці, але родина Марценюків виробляла акер за акром, поширювала площу засіву та розбудовувала господарські будинки. 1935 року померла мати Олена, а два роки пізніше 1937 батько Михайло. Щоб знайти кращі умови життя, продавши фарму на Давнінґ, перенеслася родина Марценюків

бл. п. Григорій Марценюк

до Спедден 1942 р. де купили дві фарми. Там виростали їх діти: сини — Володимир і Василь, та дочки:

Анна, Ольга і Єлисавета. Нині всі їхні діти подружені, живуть окремим родинним життям. Бл. п. Гриць залишив 12 внуків, брата Андрія і сестру Марію зам. Ступарик у Лак Ла Біш.

Його похоронні відправи відбулися в укр. кат. церкві у Вільна, а тіло зложено на цвинтарі найстаршої церковці з околиці на "Сокаль", до якої належав бл. п. Гриць. Заупокійну Сл. Божу й похорон відслужив о. К. Станґрет, що у своїм прощальнім слові прощав бл. п. Гриця від церковної громади й родини.

Бл. п. Гриць був спокійної вдачі, надзвичайно працьовитий, зарадний в житті, любив майструвати коло господарського знаряддя, а у вільному часі брав скрипку до рук, яку й сам зробив й вигравав народні пісні, бо любив все своє — церкву, звичаї та скарби нашої народної культури. Його діти виховані в любові до всього, що рідне.

Як добрий сусід, служив не раз доброю порадою і досвідом у праці. Своєю тихою вдачею вмів з'єднати собі симпатію мешканців околиці. А тому й багато людей із Вильна й околиці були на його похороні. Бл. п. Гриць проживав останній рік у Вильна, де купив собі хату.

По похороні прийняла родина всіх учасників обідом в залі у Вильна. Похороном займався син Василь. Він передав також $8.25 жертву на прес. фонд "УВістей".

Дякуючи за жертву, просимо Всевишнього Господа щасливої вічности бл. п. Грицеві, дорогому мужеві, батькові й дідові.

ПОДЯКА

Сердечне Спасибі Всч. о. К. Станґретові за похоронні відправи, слова розради й потіхи, та всім учасникам похорону.

Жінка Ева, всі діти й родина.

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

ПЕРШИЙ РАЗ У КАНАДІ В АДВОКАТА

Наш працедавець не хотів нам заплатити умовленої платні — по 1.50 дол. за день праці й нас порадив наш знайомий жид віддати справу адвокатові. Коли ми зайшли до канцелярії адвоката, він якраз сидів у себе за бюрком. Був то чоловік високого росту, худощавий, середнього віку з довжезним грубим носом та й ще на носі мав окуляри. Наш знайомий жид представив йому нашу справу. Адвокат сказав, що може цю справу взяти й заступати перед судом. Ми найперше зачали допитуватися, що це буде нас коштувати. Адвокат відповів нам, що - як виграє справу, то маємо йому дати 10% від запізваної суми, а як програємо, то нічого. Нам здавалося, що це був найкращий для нас вихід з клопітливого положення, бо ж ми ніяких грошей не мали. Ми погодилися зразу на пропозицію адвоката й він списав з нами протокол. Ми розказали докладно, як то все було й відтак пішли назад до крамниці нашого знайомого жида, та й передумували, що нам дальше робити. Ми вже наперед журилися тим, що нам треба буде колись іти до суду, а ми не знаємо, де ми до того часу можемо опинитися, бо ж нам треба знову шукати якоїсь праці. Ми побули в крамниці ще якийсь час, а потім вернулися назад до нашої комори, бо там ми залишили ще деякі наші манатки. Ми теж хотіли там переночувати, бо старий, як було так було, нас не виганяв з комори, хоч й не хотів нам дати обіцяної нам заплати. Їсти ми вже більше до нього не заходили. Але, як ми його заскаржили до суду, ми одночасно дістали страх, що й він нас може заскаржити до суду за напад на нього в його власній хаті, який мав місце, як він відмовився нам заплатити нашу гірко запрацьовану платню. Але він нас не скаржив до суду, бо мабуть розумів добре свою провину, хоч від свого становища теж не відступав. А ми переночували ще одну ніч у нашій комірчині, встали раненько, спакували наші манатки та й хотіли забратися від того чоловіка таки вже зовсім надобре. Але, як ми передумали справу добре, ми ще залишили наші клунки в нашій комірці, бо не були певні, що нам вдасться того дня щось з нами зробити, ну а ночувати все таки десь потрібно. Ми залишили клунки у нашій-не нашій комірці й пішли в напрямі сіпіарської станції. Ми прийшли на станцію й переходили з одної плятформи на другу, як зустріли якогось дуже пристійно зодягненого чоловіка, невеликого росту, який на нас обох звернув свою особливішу увагу. Як він наблизився до нас, запитав нас, чи ми часом не шукаємо за роботою. Ми сказали, що справді шукаємо за роботою. Він відловів, що йому якраз потрібно двох людей до праці в тартаку, який є в місцевості Окотокс, що лежить на полудне від Келгари. Він обіцяв нам дати по два доляри на день і їжу, а робота буде аж до морозу. Якщо ми на ці умовини годимося, сказав він, то він нас зараз забере туди цим поїздом, що небаром поїде в напрямі Окотокс. Казав нам бути готовими до виїзду, бо поїзд небаром тут має бути. Ми з радости, що дістанемо працю, не знали що маємо зі собою робити, що так несподівано дістали працю, але наш клопіт що ми не маємо зі собою наших клунків. Ох, недоле ж наша! Ми тепер робили собі викиди, що не забрали з нашої комірчини зразу й наших клунків. Щож нам було робити? Лишати їх шкода, бо ж там було усе, що нам потрібне до життя, а знов йти за ними теж небезпечно, бо ану ж втратимо поїзд, а з ним й таку добру роботу. Хто знає, чи ми вспіємо повернутися на час до поїзду, бо місце, де жив наш старий працедавець, таки було далеко від сіпіарської станції. А ми мали на те все найбільше яких двадцять мінут часу. Але ми не тратили дармо на думання, постановили чимскорше забрати наші клунки й дібратися до поїзду, що мав нас завезти до нашої праці в тартаку. Ми пустилися бігти, як молоді лошаки, різними, тоді ще дуже вузькими вуличками, дерев'яними хідниками, як нам здавалося й куди ми знали, найближчою дорогою до нашої комірки. Ми добігли до дому нашого старика, вхопили наші клунки, які, на щастя, вже були спаковані, і давай дерти назад на станцію. Але назад ми вже не могли так бистро гнати, як передтим, раз тому, що в грудях пекло як вогнем, а подруге тому, що ми вже мали клунки на плечах, які були досить тяжкі й нам дуже докучали в нашому повороті. Ми підскакували то в гору, то в долину, то знову деколи наші клунки баламкалися на всі боки, мало що не звалили нас з ніг, щоб чимскоріше дістатися до тої станції. Так змучені, задихані майже з висолопленими язиками ми врешті добилися до вулиці, при якій була сіпіарська станція. Ще хвилинка-дві і ми вже дійнемо нашої цілі. Та, Боже мій! Ми що лиш добилися до станції і наші ноги вже вдарили по хіднику залізничої станції, як поїзд, що ми ним мали їхати, рушив з місця та й поїхав. А ми залишилися. Тільки всеї потіхи залишилося нам, що панок, який з нами передтим говорив та й згодив був нас до праці, стояв на сходах вагону та й, віджджаючи, помахав до нас рукою на прощання, стоячи на східках вагону. І от маєш свіжу роботу! Наші надії на добру роботу розвіялися ми стояли як вкопані та й з болем серця дивилися за поїздом, що його ми втратили, а який з кожним моментом віддалявся щораз то дальше від нас. Але на це ми не могли нічого порадити. Ми опинилися знову в безвихідному положенні. Ми ще якийсь час постояли, оба з моїм приятелем, Мельником, переговорили, що нам дальше робити, склали наші клунки під стіну сіпіарської станції та й відійшли на бік, думаючи, що нам дальше робити. Я не мав заміру кудись багато ходити, бо, як вже згадував давніше, мої ноги мене ще таки дальше боліли, а тепер від цього прикрого й скорого бігу мені зробилося ще більше недобре, і ноги стали ще більше боліти. Я почав помалу проходжуватися й не відходив далеко від наших клунків, а мій товариш тимчасом кудись відійшов, навіть не сказав мені, куди він йде. За якийсь час приближився до мене знову якийсь незнайомий мені чоловік, який певно десь збоку видів нашу пригоду з поїздом, приступив до мене та й з веселою усмішкою на лиці запитався мене сміло: "Що такого сталося, хлопче?" "От-кажу йому, сталося таке, що я знайшов був добру роботу, але втратив поїзд й тому все пропало." "Ов, то зле з тобою— відповів він, а гроші маєш які?" "Та не маю ні цента" відповідаю. "О, то ще гірше" сказав він і в тій хвилині сягнув у кишеню, вийняв паперового доляра, подав мені тай каже: "На тобі цей доляр, може він тобі щось поможе, заки знайдеш якусь працю." Я взяв від нього того доляра й зі сльозами в очах подякував йому щиро за його дарунок й добре серце та ще довго дивився на його веселе лице та його постать, щоб можна запам'ятати того чоловіка, може колись в житті доведеться його ще стрінути. Та, на жаль, я не побачив його вже більше в тому місті в Келгари, хоч я відтак, кілька років пізніше ще в Келгари працював. Мабуть не був він з Келгари, дуже можливо, що він був десь здалека, а тут лиш заїхав у гості до якоїсь родини або до приятелів. Як він відійшов уже далеко від мене, я подумав собі, як то воно є на світі, що є такі люди, що мають гарні характери, а є й такі, що мають дуже чорні. От, хочби і тут цей чоловік, що ми в нього так тяжко працювали, не хоче ніяк нам дати умовленої заплати, а той другий лиш прийшов мені з малою допомогою. А щож би то було, якщо б ми були припадково працювали в нього, він певно не обійшовся би був з нами так брудно, як цей старичок, в якого ми працювали щиро й віддано, а він так з нами накінець обійшовся...

Небаром повернувся мій товариш і я зараз розказав йому про того чоловіка, якого я несподівано стрінув, та як він поміг мені в моїй біді. Я йому розказував і ми проходжувалися то сюди то туди коло будинку станції й не могли рішитися, що маємо з собою дальше зробити. Ми дуже хотіли найти якусь роботу таки в самому місті Келгари, щоб бути близько суду та й могти бути на нашій судовій розправі, на яку ми сподівались, досить скоро нас повинні б покликати.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Виніярд, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ ПІДКОВИЧ

В неділю, 18-го вересня 1966 р., упокоїлася в Бозі у виніярдському шпиталі Марія Підкович з родини Анґельська, проживши 76 років.

Покійна народилася в селі Циліїв, повіт Гусятин, в Західній Україні. До Канади прибула 1907 р., а 1911 р. віддалася за Івана Підковича. Поселилися вони на фармі в околиці Виніярд, Саск., а приналежні були до парохії св. Івана Хрестителя в Краснім. По смерті мужа (1955 р.), в 1957 р. перенеслася до місточка Виніярд, і тут проживала до смерти.

Піонерські часи були тяжкі; грошей не було. Проте, за їх стараннями та на їх фармі збудовано першу церкву, а в 1940 р. нову. Часто отці душпастирі перебували в домі Підкопичів на станції. Бл. п. Марія була все активна в сестрицтві та дбала про красу церкви.

Похорон відбувся дня 21 вересня, на празник Різдва Пресв. Богородиці, у церкві Серця Христового, Виніярд. Багато людей прибуло, так що не вмістилися в церкві. Заупокійні богослуження відправили оо. Гр. Шавель ЧНІ і І. Сирота ЧНІ. Прощальне слово виголосив о. парох Гр. Шавель в укр. і англ. мовах. Він схарактеризував її любов до Бога і церкви, підкреслив, що покійна померла в неділю — у день Господський, а похована в день свята Богородиці, неначе собі ті дні вибрала. Тіло бл. п. Марії поховано біля свого мужа на цвинтарі у Краснім.

Після похорону відбувся в залі під церквою у Виніярді поминальний обід з участю численних друзів та родини покійної. На бажання переведено збірку на українську католицьку пресу, з чого на пресовий фонд "Українських Вістей" призначено $6.00. На закінчення о. І. Сирота ЧНІ подякував усім в імені родини за їх участь, а паням, що приготовили перекуску.

бл. п. Марія Підкович

Бл. п. Марія лишає у смутку трьох синів і доньки: Василь в Торонті, Иосиф і Михайло в Виніярді, Олена Потурнак у Вініпеґу, Анна Сирота в Елфрос, Саск. Слід згадати, що її один син Франко умер ще 1915 р.

Усім жертводавцям щира подяка, а бл. п. Марії сотвори Господи вічну пам'ять.

Слабке кільчення – Іржа – гниття корінців
Хроби – низька родючість

МОЖУТЬ ЗНИЗИТИ УРОЖАЙ — ҐРЕЙДИ І ПРИБУТКИ

Якщо не відзаразните свого насіння й не удобрите

Зверніться до нашого агента тепер за

Approved Chipman Drillbox

та іншими відзаразненнями

Northwest Nitro Fertilizer

пристосуваннями — розпилячами.

Поплатиться звернутись до Пайоніра

за добрим продажем збіжжя та іншими фармерськими услугами.

103

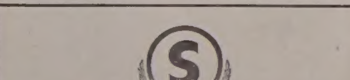

БЮЛЕТЕНИ ПРО УПРАВУ ЗБІЖЖА

Наш Агро Інформейшин Департмент має на складі бюлетени про:

УПРАВУ РІПАКУ В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ,
СОЛОДОВИЙ ЯЧМІНЬ У ЗАХІДНІЙ КАНАДІ,
ОПИС ЗЕРНОВИХ ВІДМІН,
ЛЬОН У ЗАХІДНІЙ КАНАДІ.

Копію цих бюлетенів можна дістати у вашого управителя елеватора Сіріел, або як напишете до: Agro Information Department, Searle Grain Company, Limited, Box 943, WINNIPEG 1, Manitoba.

Searle Grain Company, Ltd.

185

СПЕЦІЯЛЬНА

21 – ДЕННА ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ ПОЛЬЩУ І ГОЛЯНДІЮ

Під проводом пані Марії Климків

Пані Климків відбула вже таку поїздку й її досвід для учасників такої подорожі буде великою допомогою.

КИЇВ - ХАРКІВ - ДОНЕЦЬК
ЗАПОРІЖЖЯ - ЛЬВІВ
ВАРШАВА - АМСТЕРДАМ

☆ Виїзд з Монтреалу 7го **ЧЕРВНЯ** 1967р.

☆ Спеціяльна ціна **$795.00**

☆ **ВСІ АПЛІКАЦІЇ ЗА ВІЗАМИ ПОВИННІ БУТИ НА РУКАХ В "ГЛОБ ТУРС" ДО 30го КВІТНЯ ЦЬОГО РОКУ.**

За інформаціями звертайтесь:

GLOBE TOURS
615 Selkirk Ave.
Winnipeg 4, Man.

GLOBE TOURS
962A Bloor St. West
Toronto 4, Ont.

GLOBE TOURS
2643 E. Hastings St.,
Vancouver 6, B. C.

INTER-NATION TRAVEL (CALGARY) LTD.
1695 Centre Street North
Calgary, Alberta

EAST-WEST TRAVEL
10803A — 95th. Street
Edmonton, Alberta

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 15

"ЧОМУ?"

о. Ст. Юник ЧСВВ

В нашій українській канадській дійсності є деякі питання, на які я не вмію відповісти. Може хто з читачів доброї волі мені в тому поможе. Які то питання — послухайте.

Іду з "кропилом" в парафії К. Водієм в авті є один із членів церковного комітету. Він направду побожний та віруючий. Він очікує від священика не політиканства, але праці священичої — навчання Христової науки й уділювання св. Тайн. Їдемо і говоримо про те, що наша молодь так масово відходить від нашої Церкви на безбожництво, а часом також на сектанство.

Минаємо церкви різних релігійних визнань. Побіч кожної церкви є таблиця з оголошенням. Означена година церковної відправи і завсіди година навчання релігії для молоді. Це недільна школа.

"Пане добродію", питаю, "чи при нашій церкві є недільна школа?" "Ні", відповідає. "А чому?" — знову питаю. "Бо відправа є тільки раз в місяці, а наша парафія забідна, щоб оплачувати недільну школу для молоді". "То правда, що у вашій парафії, є лише раз на місяць відправа і по тій відправі відбувається навчання катехизму для дітей, і хоч родичі не мусять платити за те навчання, та всеж таки дуже малий відсоток дітей користає з тої катехизації — чому?" Мій господар мовчав.

Їдемо дальше і минаємо нашу малу церковцю, що її наші продали маленькій секті. Для нас була замала, для них добра. Побіч церкви є таблиця оголошень — щонеділі відправа, щонеділі недільна школа.

Знову питаю, "чому та мала секта може оплатити щонеділі учителя релігії, а наша більша парафія не може?" І знову мовчанка була відповіддю.

По дорозі вступаємо до одної нашої свідомої родини. Застаємо маму з дітьми. По привитанню господиня дому сказала: "Отче я дуже незадоволена, що відправа в нашій церкві є лише раз у місяці. Ми ходимо у всі інші неділі до римо-католицької церкви. Також діти ходять до римо-католицької недільної школи. Тому не дивуйтеся, що діти, призвичаївшись до римо-католицької відправи, колись нашу Церкву взагалі покинуть. Чейже краще збільшити число римо-католиків як число безбожників. Мені дороге спасення душ моїх дітей".

Безперечно справи, що їх господиня порушила, дуже поважні і їм можна зарадити. Треба, щоби в українській католицькій церкві були відправи щонеділі, а щоб те сталося, треба більше українських католицьких священиків.

Неділя. Година 8.30 рано. Біля моєї резиденції в Мелфорт переїжджає шкільний автобус. Стає при брамі мого подальшого сусіда. Вибігає дитина і долучується до гурту. То автобус збирає дітей до недільної школи одної недавньо повсталої секти. Діди тої дитини ще живуть. Вони були колись українці католики. Вони ніколи не посилали своїх дітей до української католицької недільної школи, бо нібито не мали чим оплатити. На сектанську релігію своїх внуків ревно посилають — і вже мають чим платити.

По закінченні "ходження з кропилом" заговорила до мене одна моя парафіянка: "Отче, ви дуже підросли в очах наших людей. Люди дуже задоволені з ваших відвідин".

"Чому?" — питаю. "Бо цього року ви не мучили дітей катехизмом, як попередніми роками. Люди того дуже не люблять. Цього року бачите як гарно. І люди задоволені і ви менше змучені, ну і напевно більше центів призбирали".

"Одне питання, шановна господине, хочу вам поставити. Чому наші люди так часто годинами вислухують фальшивих наук сектанських місіонерів, наприклад про Матір Божу, про св. Причастя, сповідь, про пекло, і те люблять. А чому так не люблять, як наш священик раз у році, відвідуючи їх доми зі свяченою водою, питає дітей про знання правдивої Христової науки?"

Господиня відповіді не дала.

ШЛЯХИ ДУХОВОГО РОЗВИТКУ КАНАДСЬКОЇ УКРАЇНКИ (3)

Д-р Богдан КАЗИМИРА

Підчас другої світової війни організаційні форми українського жіноцтва використовується для потреб Канади. Наша держава вступила на світову воєнну арену, висилаючи своє військо обороняти права людини і народів. Жіноцтву Канади припала честь нести поміч батьківщині в її воєнних зусиллях. Сама держава звернулася за допомогою до зорганізованого жіноцтва в Канаді. Необхідно було мати крайову організацію через яку був би зв'язок з Оттавою. Такої організації ще не мали українки католички, які від зарання українського поселення працювали на релігійно-громадській ниві, мали свої різні товариства, розкинені по розлогій Канаді, а з 1933 р. існували окремі жіночі відділи БУК. Одначе це не вистачало. Треба було повести старання в напрямі централізації українського католицького руху. В 1944 р. сформулувалася на крайовій базі Ліга Українських Католицьких Жінок Канади, яка стала на конфесійній площині і є помічним рам'ям у розбудові громадського життя при УКЦеркві. Піонерську роботу в ЛУКЖ провели Марія Дима, Михайлина Войтків, Катерина Кравс, д-р Стефанія Потоцька, Ірина Павликовська та інші.

IV

Найновішу добу далі характеризує жура і старання про розбудову і закріплення місцевого організаційного життя існуючих інституцій згідно вимог принятих статутів. Одначе вироблене жіноцтво було і є чуле на інші життєві потреби. Поміч українським пересеоленим особам, опіка над залишенцями в Европі, активність в міжнародніх організаціях, приступлення до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, тісна співпраця та інтеграція зі загальноканадськими організаціями — є головними дороговказами, які просвічують існуючим українським жіночим організаціям крайового характеру.

В 1951 р. український жіночий рух у Канаді скріпився наймолодшою клітиною. Нею є Об'єднання Жінок Ліги Визволення України. В ній членками в більшості є жіноцтво із третьої іміграції, яке визнає засади українського націоналізму і стоїть під прапором ОУН (р). Приймаючи засади понадконфесійности виявляє посилену активність в осередках, де поселилися українці, що прибули до Канади по 2-ій світовій війні. Активними з цій організації є Марія Солонинка, Наталія Башук, Ірина Кривонюк, Соня Сагаш і інші.

Українське зорганізоване жіноцтво, черпаючи життєву мудрість із проробленої праці піонерок знає, що організаційна сила лежить в єдности. Черпаючи із досвіду минулого та відповідаючи на потреби теперішности канадські українки у своєму духовому розгою поступають вперед. Вони створили Відділи Жіночого КУК, чим виявили свою зрілість і зрозуміння дороговказу, який їм полишили матері піонерки, що вірно відстоювали потребу єдности.

Провідною думкою в духовому розгою канадської українки піонерки було зрозуміння органічности у процесі історичного здійснювання потреб часу. Віддаючи сьогодні пошану українській піонерці — перед нашими очима зберігається образ жінки, яку незрівняно описав Ілля Киріяк у своєму творі "Сини землі". Вона то протоптала власними ногами дорогу у широкий світ своїм дітям і внукам. Вона, хоч будучи перещіпленою деревиною на інший грунт, закорінилася і залишила по собі тривкий слід.

Українська піонерка залишила свій заповіт своїм донькам і грядущим поколінням йти її слідами: любити своє рідне, зокрема мову, культуру, традиції. Чи виконуємо їхні доручення? Запитаймо себе! Чи може, маючи за собою 75 років побуту в Канаді, хочемо уподібнитися до інших і перестати бути собою? Віддаючи пошану жінці-піонерці нам слід тямити слова лорда Твідсмюра, які ніколи не тратять на вартості. Він сказав: «Не вірю, що котрийнебудь народ може бути сильний, якщо не пам'ятає свого минулого і не держить зв'язку з ним».

(Закінчення)

Новий плян навчання в сепаратних школах

Шкільний інспектор сепаратних шкіл в Саскатуні п. Д. И. Дибскі подав до загального відома, що сепаратна шкільна рада отримала від міністерства освіти дозвіл на впровадження нового пляну навчання в середніх школах. В тому пляні студенти отримають свідоцтво з XII-ої кляси із змодефікованого загального знання, одначе це свідоцтво не буде вистарчальне на вступ до університету. Студенти, що схочуть вписатися на університетські студії, будуть мусіли писати спеціяльний іспит з XII-ої кляси.

Навчання в новому пляні почнеться вже цеї осени в новій сепаратній школі ім. Е. Д. Фігана. Воно буде полягати в тому, що, наприклад, як студент не схоче брати лекції з Шекспіра, буде міг натомість брати лекції з модерних драматургів. Рівно ж студенти будуть могли користати з різних фахових курсів. По закінченні тії школи студенти будуть могли вписатися до провінційних технічних інститутів.

Упровадження цього нового пляну навчання дасть можливість менше здібним студентам закінчити вищу школу, як також приготує їх до різних фахових звань.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

З ЖИТТЯ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ЙОРКТОН

В неділю, 19 березня ц.р., відбулися святочні сходини відділу Братства українців католиків, на яких в особливий спосіб вшановано дванадцять членів тої організації у віці 70 років і вище.

О год. 9 рано всі члени відділу вислухали св. Літургію та прийняли св. Причастя. Відтак в парафіяльній залі відбулося спільне снідання для членів відділу та запрошених гостей, між котрими було багато членів організації Лицарів Колюмба (український відділ). Після снідання голова відділу БУК п. І. Пицула пояснив зібраним ціль тих святочних сходин, а саме вшанування дванадцяти заслужених членів організації БУК в Йорктоні. Він вручив спеціяльну відзнаку та членські виказки організації БУК на ціле життя слідуючим членам: И. Д. Стратійчукові (перший всеканадський голова організації БУК), Н. Заваді, Г. Баранові, Г. Сніданкові, П. Вінничукові, О. Черевикові, И. Газдевичові, И. Михальчукові, М. Бачевичеві та П. Павловому.

Рівнож на цих святочних сходинах відмічено осягнення одної сотні членів відділу.

Гостинним промовцем на тих святочних сходинах був представник Єпархіяльної управи Братства українців католиків Теодор Баран зі Саскатуну. Промовець в першу чергу передав привіт та ґратуляції управі і членам відділу за їх успішну працю та за осягнення одної сотні членів. Відтак передав привіт приявному першому голові всеканадської управи БУК п. И. Д. Стратійчукові та знаному учителеві та виховникові молоді Преп. Братові Методієві.

Свою промову базував промовець на трьох точках статуту БУК, а саме: Українська Католицька Церква, українська культура та канадське громадянство. Пояснюючи ті три точки зі статуту промовець підкреслив, що найважнішим обов'язком членів Братства українців католиків це є праця в тому напрямі, щоб помагати церковному проводові про збереження ідентичности Української Католицької Церкви з її українсько-візантійським обрядом, праця над збереженням української культури, традицій, а головно української мови, а будучи повноправними канадськими громадянами, члени організації БУК повинні брати активну участь в політичному, економічному та соціяльному життю Канади.

Пан С. Яримович подякував промовцеві за його річеву доповідь, а голова відділу п. І. Пицула подякував всім приявним членам та гостям за участь у тих святочних сходинах.

УКРАЇНСЬКІ ТАНКИ НА СЦЕНІ

В неділю, 26 березня ц.р., о год. 3 пополудні у спортовій залі Дому Української Молоді наші найменші з танцювальної групи при катедрі св. Юрія показали, що навчилися за останніх кілька місяців під проводом знаних в Саскатуні українських танцюристів Тереси Саранчук та Ярослава Вовк. Приявні щирими оплесками нагороджували малих танцюристів за їх групові та сольові танки.

Член батьківського комітету п. І Дуда на закінчення програми подякував малим танцюристам за гране виконання програми, інструкторам за науку та всім приявним за участь.

Посмертна згадка

Дня 14 лютого ц.р. в лічниці св. Павла в Саскатуні помер бл. п. Іван Козак. Помер на серцеву недугу, від якої терпів довший час. Прожив 59 років.

Покійний народився в гарній родині Козаків, в Альвені, там виріс і деякий час фармував. Подружився з Анною Лазарович. В 1948 році перенісся до Принс Алберт. Через 6 років провадив свою харчову крамницю. Перед 13 роками переїхав на сталий побут до Саскатуну. Тут знову працював у власній харчовій крамниці. Перед кількома роками, із-за своєї слабости, залишив працю.

бл. п. Іван Козак

Бл. п. Іван Козак був відомий зі своєї товариської й веселої вдачі, через що придбав собі багато приятелів. Був практикуючим католиком і свідомим українцем. Завжди в кожній місцевості, де йому доводилося жити, ставав у ряди членів парафії й ревно допомагав своїй церкві.

У глибокому смутку полишив жінку, одну дочку, двох синів, зятя, невістку, сім сестер та одного брата. Похорон відбувся 17 лютого з катедри св. Юрія в Саскатуні, при великій кількості вірних зі Саскатуну. Багато людей прибуло також з Альвени й околиці. Похоронні відправи відслужили Всеcв. о. прелат І. Олійник та о. В. Івашко. Отець Івашко виголосив прощальне слово. По похороні відбувся поминальний обід з парафіяльному домі катедри. Тут промовляв о. прелат І. Олійник. Переведено грошову збірку на добродійні цілі, з якої на пресовий фонд "Українських Вістей" призначено $10.00. Жертводавцям щира подяка, а покійному Іванові Козакові вічная пам'ять.

Повідомлення

Повідомляється довколишні громади в околиці Нипавин, Саск., що дня 5-го липня 1967 українці міста Нипавин й околиці відсвяткують Український День у 100-ліття Канади з парадою українських знарядів і виступом 2-ох хорів, як рівнож будемо мати честь витати державних достойників. Робимо заходи, щоб дати багату і різноманітну програму.

Просимо довколишніх громад, щоб стрималися зі своїми підприємствами і прибули до нас та взяли участь з нами в тому історичному святі Канади. Слідіть за оголошенням. Програма того дня буде оповіщена пізніше.

Український Святковий Комітет

ОРИГІНАЛЬНИЙ ДАРУНОК ДЛЯ САСКАЧЕВАНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Саскачеванський університет в Саскатуні є одинадцятим канадським університетом, що отримав цікавий та оригінальний дарунок.

Жіноча жидівська організація "Гадассаг-Візо", що нараховує 16,000 членок в Канаді (на підставі звіту тої організації в кожній місцевості, де є лише кілька жидівських родин — є відділ тої організації) подарувала для університетської бібліотеки перший і повний переклад на англійську мову "Вавилонського Талмуду". Цей Талмуд (жидівська біблія) складається із 36 томів, писаних оригінальними жидівською та арамейською мовами, представляє життя жидівського народу з часів 6-го сторіччя до народження Христа та 6-го сторіччя по народженню Христа.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В дописі про концерт в честь Тараса Шевченка в Саскатуні, поміщеній у "Сторінці Саскачевану" в ч. 12 з дня 23 березня ц.р. зайшла друкарська помилка, котру радо спростовуємо. Написано: 'Збірний хор українців Саскатуну під проводом С. Чепиги відспівав "Село" — муз. Я. Бубнюка з участю солісток Верни Равлик та Антоніни Коваленко", має бути написано: "Збірний хор українців Саскатуну під проводом С. Чепиги відспівав "Село" — муз. Я. Бубнюка з участю солістів о. Я. Дибки та Василя Ковалюка та 'Думи мої' з участю солісток Верни Равлик та Антоніни Коваленко".

Патріотична сім'я Швидких

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 24 лютого 1967 р. упокоїлася в саскатунській лічниці бл. п. Марія Швидка з Блейн Лейку, Саск., а понад два роки передше, 6 жовтня 1964 року, помер її муж бл. п. Василь Швидкий. Обоє Швидкі походили із селянської родини, з села Маркова,

бл. п. Василь і Анна Швидкі

Підгаєцького повіту. Бл. п. Василь народився в 1886 р., а бл. п. Марія в 1887 р. Невідрадні відносини, які заіснували в Західній Україні по першій світовій війні, були причиною, що бл. п. Василь виїхав у 1927 р. до Канади до свого брата Йосифа Швидкого.

Доля щастила роботящому і підприємчивому Василеві Швидкому. Він придбав собі фарму в околиці Блейн Лейк і тоді спровадив свою дружину Марію. Обоє тяжко і ревно працювали на господарстві, жили ощадно та чесно. Були люблені й поважані, бо завжди були готові допомогти сусідам, знайомим, коли ці були в потребі. Понад тридцять років працювали на фармі, а в 1960 р. перейшли жити на стало до містечка Блейн Лейк, щоби там доживати свого віку. До сімох років Всевишній покликав їх до вічности. Тлінні останки бл. п. Василя і Марії спочили в спільному гробі на кладовищі "Вудлавн" в Саскатуні. Їх похорони відбулися з катедрального храму св. Юрія.

Сім'я Василя і Марії Швидких була освічена та патріотична і совісно виконувала свої обов'язки супроти Канади та пам'ятала про країну, звідки обоє походили і де проживали їхні предки та близька родина. Були свідомими українцями, постійно передплачували й уважно читали українську пресу ("Українські Вісті" — Едмонтон, "Новий Шлях" — Вінніпеґ, "Вільне Слово" — Торонто). Щедро помагали своїм рідним в Україні, часто жертвували на релігійні та українські національні цілі й потреби в Канаді. Вони були першими, які пожертвували поважну суму, $1.050, на "Шевченківську фундацію" ще в 1963-му році, як тільки її проголошено. В ряді інших жертв можна вичислити такі благородні цілі: Український Дім св. Иосифа для старших в Саскатуні, пам'ятник Шевченка у Вінніпеґу, колегія св. Иосифа з Йорктоні. Завжди сильно піддержували матеріяльно свою церкву і свої організації. Вони дбали, щоб наші діти вчилися рідної мови, призначуючи грошеві нагороди для тих, що мали найкращі успіхи в навчанні української мови. Бл. п. Марія Швидка вже по смерти її чоловіка жертвувала $500.00 на Український Католицький Університет в Римі. Обоє покійні були членами Української Кредитової Спілки "Нова Громада" в Саскатуні.

Згадуємо померлих Василя і Марію Швидких, бо вони дали гарне свідоцтво, як належить шанувати й любити своє рідне, зокрема свою мову і культуру. Згадуємо їх з великою симпатією і надією, що вони будуть світлим прикладом для українців у Канаді, щоб іти їхніми слідами і не забувати про своє походження, любити своє рідне, помагати своїм та жертвувати на наші добрі цілі і потреби. В нагороду за їх трудяще, прикладне життя нехай Всевишній прийме їх до небесного царства.

ПОДЯКА

Підписані, найближча родина покійних Василя і Марії Швидких, складають сердечну подяку Всечесним Отцям за похоронні відправи та всім учасникам похоронів за останню прислугу дорогим рідним.

Василь Глуханик, Михайлина Старошельська

60-ліття подружнього життя

День 4 лютого ц.р. залишиться глибоко в пам'яті пства Миколи і Анелі Гудіїв з Кемсеку.

Звичайно в житті людини черґуються трудноші, клопоти, а вже в меншій мірі приємні та щасливі переживання, яких не забувається і які є немов би заплатою за всі труди, працю та невдачі.

У вище згаданому дні велика родина в числі 5 синів, 6 дочок, 37 внуків і 27 правнуків зібралася в українській католицькій залі в Кемсеку, щоб відмітити й вшанувати 60-ліття подружого життя своїх родичів, прародичів та прапрародичів.

п-во Микола і Анеля Гудії

Направду приємно було приглядатись, як шановні ювіляти з оточенні найближчих рідних засіли до спільного стола з виразом щасливого зворушення, приймали побажання та ґратуляції від згуртованої родини.

Ювіляти отримали гарний дарунок, який буде пригадувати їм про той великий день у їх життю.

При цій нагоді слід згадати дещо з життя п. Гудіїв. Пан М. Гудій уроджений 1888 року в Україні в селі Олеша, Бучацького повіту. В 1901-му році покинув рідні землі та поселився в Канаді.

Як "Син Землі" звернув свою увагу на рільництво і в початках як робітник, а згодом як самостійний господар влаштувався жити в околиці Веригін, недалеко Канори, Саск.

Тому шістдесять років назад, одружившись з Анелею, обидвоє невтомною працею, в родинній згоді почали своє нове родинне життя, яке увінчалося гарними успіхами. В 1955-му році перейшли на стале помешкання до Кемсеку, залишаючи за собою гарний спомин і примір, як віддані члени Української Католицької Церкви, на яку завжди жертвували обильно. Прикметами доброго характеру, як побожність, працьовитість і чеснота, здобули собі пошану серед своїх і чужих співгромадян.

Великою несподіванкою та радістю для ювілятів були телеграми, які з цеї нагоди надіслали Її Величество Королева Єлисавета II, Високодостойний прем'єр Канади Л. Б. Пірсон, провідник опозиції у федеральному уряді І. Дифенбейкер, провідник Н.Д.П. Канади Т. С. Даґлес, провідник Н.Д.П. Саскачевану В. Ллойд, лефтенант-губернатор Саскачевану Гендідж, мейор міста Кемсек М. Леймон та "Сентеніял Саскачеван Корпорейшен".

Молитвою та відспіванням многоліття закінчено цей великий й пам'ятковий для п-ства Гудіїв день.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

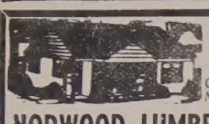

Все для будови

По умірковані ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alberta Phone 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевозн за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

НА УВАГУ
УКРАЇНЦЯМ ЕДМОНТОНУ Й ОКОЛИЦІ

ПРИЙДІТЬ НА ВИСВІТЛЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЬМІВ.

"НАЗАР СТОДОЛЯ"

15 квітня в залі Українського Народного Дому
16 квітня в залі У.Н.О.

"ІВАН ФРАНКО"

22 квітня в авдиторії св. Івана
23 квітня в авдиторії св. Івана
ПОЧАТОК О 8-ій ГОД. ВЕЧОРА.

Вступ для дорослих $1.00 для студентів $0.50

ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ ПОДОРОЖІ "ШУМКИ" ДО ЕКСПО.

Вирівняйте вашу передплату за "УВісті" річна передплата "УВістей" – тільки $4.00

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ШОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 A вул.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

FOR SALE

Buchanan Hotel
CARRINGTON, N. Dakota, United States.
WILL TAKE CANADIAN MONEY AT PAR
Must sell due to health
TERMS OR TRADE

4.76 милсів податкової підвишки в Едмонтоні

Власники реальностей в Едмонтоні заплатять цього року вищий міський податок. В середу проголошено, що шкільний податок підвищено на 3.76 милса. Податкова ставка буде 34.76 милса, порівняно з 31 милсами минулого року. Це значить, що власник пересічного дому заплатить $20 більше шкільного податку. Шкільний бюджет публичних шкіл винесе 39,327,992 долярів, $5,754,549 більше як минулого року.

Бюджетова підвишка є не лише тому, що прибуває більше дітей до шкіл, але також тому, що вищі школи, які є найкоштовніші, перетримують студентів довше. Провінційний уряд призначить $19,731,365, а платники міського податку заплатять $19,385,127 кошту.

Це витрати едмонтонських публичних шкіл. Сепаратні католицькі школи не проголосили ще свого бюджету, однак кожного разу вони мають таку саму податкову ставку як публичні школи. Значить, підвишка податку буде така сама.

Водночас міська рада, на пропозицію комишинерів, піднесла свій податок на одного милса, що винесе $5 від пересічного дому. Цього року міський бюджет винесе $53,718,000, що є рекордовою сумою. Витрати будуть 11% вищі, як були в 1966 р.

ТАТО І СИН

— Тату, чи то правда, що ми походимо від мавпи?

— Може ти, але не я, дурню один.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanic

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

● **ДІМ НА ПРОДАЖ**
Чистий тайтел, півбонгало, 4 спальні, на Гайлендс в Едмонтоні. Повна ціна $15,500. Початкова вплата (давн) $5,000.
Телефон 479-1395.

● **ДІМ НА ПРОДАЖ**
новіший, 4 великі кімнати, 2 спальні. 3-кімнатне мешкання в бейзменті, подвійний гараж, великий лот, стоко, залізна огорожа. Дім дуже добрий і чистий усюди. Ціна $16,500.
Forest Heights
10450 - 77 Street
Phone 466-6968

● **ХАТА НА ПРОДАЖ**
Чудова хата з двома спальнями та гереджом. 70.00 дол. приходу з бейзменту. 13.500.00 дол.
11336 - 91 Стр., Едмонтон, Алберта

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Д-р Роман Юрій ГРАБАР
Дентист
13030 - 82 стріт
Едмонтон Алберта
Тел., офіс: 476-3535, 476-5833
Дім: 454-3049

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

ДЕНТИСТИ

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 454-109

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор від глухоти, недуг горла, дишиці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнусис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1243

Д-р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

УСМІХНІТЬСЯ

Іван: Сам не знаю, що робити: купити фарму чи авто.

Панько: Купіть фарму, заморгеджуйте її і купіть авто. Так будете мати одне й друге.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta
X - Ray ТЕЛ. офісу 422-7656
дому 479-3480

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Хто шукає за болотом, той знайде його.

Сполоханий заяць і пенька боїться.

SAFEWAY SHOP SAFEWAY

for Low Prices

Special Spring Sale

NOW ON

1867 1967

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

NORWOOD BRANCH No. 178
Royal Canadian Legion

$22,000.00 Cash BINGO

11 GAMES ALL CASH

MAJOR PRIZE $10,000.00
2 GAMES FOR $2,000.00 EACH
8 GAMES FOR $1,000.00 EACH
ALL CONSOLATION PRIZES $10.00

THURSDAY APRIL 27, 1967

Commencing at 8:30 p.m. Admission $5.00
Reserved Seats

EDMONTON GARDENS

TICKETS AT: Mike's, Hub Cigar, Norwood Legion, 11150 — 82 Street, & Bay Ticket Office, Edmonton.

Killarney Drugs, 97 St. & 129 Ave.
Ole's Pipe Shop, Stony Pl. Rd., Jasper Place
Beverly Pharmacy, Beverly
Prince Edward Hotel, Vegreville
Central Motors, Smoky Lake
Alberta Hotel, Riley
Calmar Children's Wear, Calmar, Alberta
Mike's Barber Shop, Lamont
Krekotin Store, Radway
Yak Hotel, Lougheed
Danny's Service Station, 108A Ave. and 97th St.
Mail Smoke & Hobby Shop, 64 Capillano Plaza Shopping Centre.
Lupul Foodland, Fort Sask.,
Blake's Store, Holden

SPONSORED BY ROYAL CANADIAN LEGION, NORWOOD BRANCH 178, IN AID OF BUILDING FUND